#41 iulie - august 2012

ARHITECȚII ȘI BUCUREȘTIUL

ISSN 4133 - 1234

Istorie și pseudo-modernizare | Talent Scouting BIFE 2012 | Bienala de la Veneția. Common Ground

BULETIN INFORMATIV AL FILIALEI TERITORIALE BUCUREȘTI A ORDINULUI ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA

ASPECT
ARHITECTURAL
EUROCUBE
După cum sugerează şi numele, geometria întregii game se concentrează exclusiv pe formele pătrate şi cubice. Mânerul este accentuat de un decupaj interior, ce face bateria să pară mai puțin rigidă, atenuând aspectul său general masiv. Pe lângă suprafețele lucrate cu precizie, Eurocube dispune şi de cele două tehnologii fiabile şi performante: GROHE SilkMove® pentru o manevrare ușoară și precisă și GROHE StarLight® pentru un finisaj cromat rezistent în timp.
grohe.ro
GROHE
ENJOY WATER®

SUMAR

AGENDA OAR

- Comisia Tehnică a Primăriei Bucureşti **04**
- Comisia de disciplină: Misiune întreruptă **12**
- De vorbă cu arhitectul Emil Ivănescu **14**
- Istorie şi pseudo-modernizare **16**

EVENIMENTE INTERNE

- Schimbări legislative pentru protecţia patrimoniului **18**
- Câştigătorii concursului Talent Scouting BIFE 2012 **20**
- Şcoala de Vară Bucium, ediţia a II-a **24**
- Refresh Soveja **26**

EVENIMENTE EXTERNE

- Premiile Bienalei de Arhitectură de la Veneţia **28**
- Play Mincu **32**
- Pavilionul României la EXPO 2012 Yeosu, Coreea de Sud **34**
- Louis Kahn. The power of architecture **36**

PUBLICAŢII

- Case şi oameni din Bucureşti – volumul II **38**

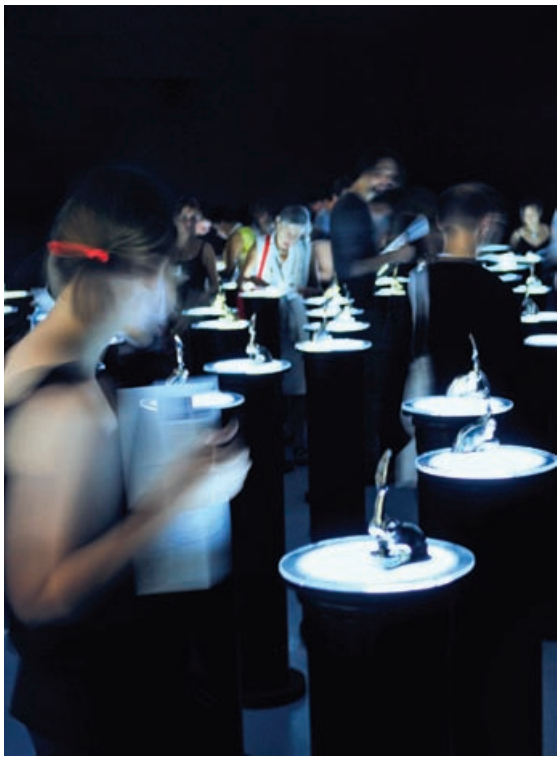

Pe copertă: Play Mincu. Foto: Alexandru Crişan

Filiala Bucureşti OAR
Preşedinte arh. Mircea Ochinciuc
Colegiul director
arh. Mihai Ene, arh. Alexandru Nicolae Panaitescu, arh. Mario Kuibuş, arh. Crişan Atanasiu, arh. Emil Ivănescu
Adresă:
str. Academiei nr. 18-20, sector 1, Bucureşti, tel. 303.92.26
www.oar-bucuresti.ro

Editor: igloo media
Bord editorial:
Bruno Andreşoiu
Adrian Ciocăzanu
Redactori:
Viorica Buică
Reka Ţugui
Anca Rotar
Loredana Brumă
Grafică:
Cătălin Artenie
DTP & procesare imagine:
Cristian David
Corectură:
Andreea Amzoiu
Adresă:
str. Brezoianu nr. 4, sector 5, Bucureşti, tel. 313.41.18, office@igloo.ro

Stimaţi colegi,

Conducerea Ordinului Arhitecţilor Bucureşti vă aduce la cunoştinţă dorinţa sa de a promova transparenţa în ceea ce priveşte activităţile şi deciziile sale. În consecinţă, buletinul „Arhitecţii şi Bucureştiul", distribuit gratuit tuturor membrilor filialei, va încerca să prezinte mai elocvent toate activităţile Ordinului şi problemele cu care acesta se confruntă. Buletinul „Arhitecţii şi Bucureştiul" poate fi descărcat în format .pdf de pe site-ul oficial al Ordinului accesând adresa: www.oar-bucuresti.ro

Pentru o mai bună comunicare cu toţi membrii Filialei Bucureşti, vă invităm să vă exprimaţi opiniile legate de activitatea OAR Bucureşti şi de ceea ce ar trebui să reprezinte priorităţile de acţiune ale organizaţiei noastre.

Am dori, de asemenea, să ne indicaţi subiectele pe care să le abordăm în numerele viitoare ale Buletinului „Arhitecţii şi Bucureştiul".
Vă mulţumim şi aşteptăm răspunsurile dumneavoastră!

Şedinţele Comisiei Tehnice de Urbanism şi Amenajare a Teritoriului a Primăriei Municipiului Bucureşti

Continuăm informarea membrilor OAR asupra şedinţelor de avizare săptămânale ale Comisiei Tehnice de Urbanism şi Amenajare a Teritoriului.
Selecţia următoare a folosit drept criterii calitatea proiectelor aduse în discuţie şi gradul lor de reprezentativitate pentru oraş, caracterul lor problematic şi specificitatea locală. Şedinţele Comisiei sunt consemnate de domnul Constantin Hostiuc.

Şedinţa Comisiei Tehnice de Urbanism şi Amenajarea Teritoriului a Mun. Bucureşti din data de 18 iulie 2012. Au participat Sorin Gabrea (preşedinte), Doina Bubulete, Casandra Roşu, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Dan Marin, Dan Şerban, Dorin Ştefan, (membri), Elena Boghină (Circulaţie) şi Andrei Zaharescu (Reţele) din partea serviciilor de specialitate ale Primăriei Capitalei, dl. Gheorghe Pătraşcu, arhitect-şef. Au fost analizate următoarele documentaţii:

1. PUZ Str. Aviaţiei nr. 72, S.1 / iniţiator SC EMILIO MANSO INVEST SRL / elaborator SC VERSATILIS ART STUDIO SRL, arh. urb.rur. FLORENTIN GUDILA, aviz de oportunitate
Amplasamentul ansamblului rezidenţial, se arată în prezentare, este situat pe o stradă paralelă cu Bd. Avionului. Pentru documentaţie a fost obţinut un acord din partea Serviciului Circulaţie, prin care este prevăzută ca modalitate de rezolvare a problemelor suplimentare pe care propunerea le aduce, prezenţa unei artere cu bretea, care să permită conducătorilor auto accesul la loturile locale; este păstrată în continuare posibilitatea racordului acestei străzi cu drumul expres. Au fost modificate, prin propunere, modul de ocupare, relaţiile cu vecinătatea, a apărut un portic care funcţionează ca spaţiu intemerdiar pentru locaţiile comerciale de la parter. POT propus este de 50%, CUT atinge 3,5, iar înălţimea maximă dorită pentru partea din faţă a clădirii va fi de cca. 50 m, iar dacă se va putea, se doreşte ca în partea din spate clădirile să fie ceva mai înalte.
Bogdan Bogoescu ar dori să ştie dacă, dat fiind faptul că proiectul se va întinde pe durata câtorva ani, există o anume etapizare propusă pentru realizarea arterei Avionului. Se răspunde afirmativ, în ideea în care au fost gândite accesele la lot chiar şi pentru intervalul de timp în care artera suplimentară necesară nu va fi gata. Andrei Zaharescu detaliază: „Există o ampriză a străzii propusă prin PUZ, dar din această propunere, care ar fi fost foarte bună în forma ei iniţială, extinsă, se vor realiza numai câte două benzi pe sens. În plus, vor mai apărea două poduri, într-o primă fază numai cu câte o bandă pe sens, care vor fi mărite ulterior, de dorit cât mai rapid."
Bogdan Bogoescu este de părere că „în condiţiile date, este absolut necesar de identificat o soluţie viabilă pentru alimentarea cu locuitori a zonei."
Sorin Gabrea: „Propunerea doar pare una foare simplă, dar în realitate ea comportă mai multe probleme, până acum numai parţial sau deloc rezolvate şi care vor fi destul de greu de soluţionat, cu atât mai mult cu cât unele dintre ele ţin de legislaţie. Există, de pildă, în partea superioară a planşei, o pată din nefericire colorată cu verde, care sugerează că acolo ar fi un spaţiu plantat, şi care a fost preluată ca atare de PUG. Ulterior, a apărut un PUZ, însă el nu a dus deloc la capăt lucrurile, iar ca urmare acestea s-au complicat. Alte documentaţii, probabil eliberate şi avizate local, şi-au produs efectele, în sensul în care s-a construit, iar realitatea existentă s-a modificat, există chiar şi o casă neterminată. Din păcate, se revine iarăşi la starea iniţială a propunerii: avem o casă „la roşu" într-un spaţiu verde. Aici aş comenta spunând că e aberantă o lege care limitează valabilitatea documentaţiilor. În acelaşi timp, există avize consecutive care nu ţin, ca substanţă, unul de altul, ceea ce mă face să spun că, în ciuda

tuturor acestor neclarităţi şi nereguli, o tentativă de corelare a lucrurilor trebuie să existe."
Elena Boghină insistă asupra prevederilor de circulaţie: „Se poate găsi o altă soluţie pentru înlocuirea buclei de aici cu sensuri unice, dar ne trebuie alte raze, cu colţuri şi deschideri mai mari."
Se răspunde de către prezentator că „a fost luat în calcul un anume pas la care prevederile / panourile de semnalizare ar trebui să fie amplasate şi că pentru moment lucrurile nu sunt deloc clare, câtă vreme s-ar propune ca la 150 m de la o relaţie să se treacă la soluţia cu două benzi, iar mai apoi să fii condus la o buclă care să te ducă în oraş."
Dan Marin îşi exprimă consternarea faţă de numeroasele moduri de locuire care au fost propuse la un singur front stradal, pe o aceeaşi arteră – răspunsul este că loturile sunt de mărimi şi de categorii diferite, ceea ce a avut ca rezultat existentul.
Sorin Gabrea: „Nodul pe care îl atacaţi prin propunerea dumneavoastră este unul foarte important. Este situat între două artere de categoria zero şi mai are şi o legătură cu inelul median. Indicatorii propuşi pentru această locaţie erau foarte mari, însă acum, din diferite motive, ei nu se mai pot aplica, iar peste toate acestea mai intervin şi alte considerente pe care nimeni sau aproape nimeni nu le mai ia în calcul. În imediata apropiere a parcelei dumneavoastră va trece un coridor european de CF de mare viteză – ceea ce ar determina o înălţime a construitului în zonă, o altă mărime a perimetrului rampelor, de pildă. Iarăşi din păcate, singura metodă legală valabilă astăzi de a încerca o modificare a caracterului zonei ar fi cea de a acorda bonificaţii proprietarilor în cazul în care ar accepta comasările de proprietăţi, astfel putându-se construi într-un spirit urban mai accentuat. Din punctul de vedere al străzii, caracterul zonei este în regulă, s-a păstrat trama stradală mai veche, care ar trebui doar mărită ca ampriză în unele cazuri, însă lipsesc echipamentele publice. Vă propun să remediem propunerea în corelare cu toate aceste elemente şi să reveniţi cu ea în comisie".
Rezoluţie (Sorin Gabrea): „Se va reveni cu o propunere care să ţină cont de toate sugestiile membrilor Comisiei, dat fiind faptul că prin soluţionarea măcar a unei părţi a acestora s-ar constitui o legătură mai omogenă a locului şi zonei cu oraşul."

2. PUZ Şos. Pipera nr. 79-81 / iniţiator BULATA ANGELA MARGARETA / elaborator SC TERESTRA DESIGN SRL, arh.urb. NICOLETA TOMA, aviz de oportunitate

Pe locaţia pe care se doreşte amplasarea unui ansamblu rezidenţial au existat unităţi productive de tip industrial. Sunt necesare retrageri de 39 m de la calea ferată, ca şi un spaţiu care va fi afectat unui viitor nod verde ce va ajuta la definirea circulaţiei auto şi a zonei publice, astfel că din suprafaţa totală de 14.500 mp ai proprietarului mai pot fi construiţi numai 9.000 mp. Se intenţionează realizarea unui ansamblu rezidenţial de tip condominium, cu o incintă semnificativă, care ar atinge ca POT 40%, un CUT maxim de 4, care va avea ca înălţimi trei repere – bare de P+3, respectiv P+14, un accent de P+28. Există aviz obţinut de la CFR şi preaviz de circulaţie.
Bogdan Bogoescu: „Cred că dumneavoastră, în acest stadiu al lucrărilor, ar trebui să răspundeţi cât mai argumentat la întrebarea „este posibilă o asemenea dezvoltare?" Pentru că la prima vedere ea pare o insulă într-un câmp, pe care ne-o prezentaţi ca posibilitate, dar fără să luaţi în calcul modul în care propunerea dumneavoastră se va lega, cumva, de vecinătăţi şi de oraş. V-aş propune să creşteţi aria de analiză, să luaţi în considerare şi „vizaviul" pasajului, iar pe o planşă mai mică, eventual, să vedem evoluţia întregii zone din care faceţi parte, de la Sediul Porsche, să zicem, până la una din străzile mari. În prezentarea pe care ne-o oferiţi acum, din păcate pentru dumneavoastră, imaginile sunt foarte încărcate şi nu vă ajută, iar propunerea e percepută ca tocată, grea şi deloc confortabilă pentru oraşul de azi sau pentru cel viitor." Dan Marin subscrie acestei poziţii exprimate.
Vlad Cavarnali: „Eu gândesc puţin altfel şi poate puţin mai departe – aş dori integrarea propunerii în acest context urban destructurat, poate să încercaţi o compoziţie. Cred că ne-ar fi de ajutor detalii de compoziţie volumetrică, studii mai aplicate de structură şi volumetrie. La nivel de detaliu, accentul de înălţime pe care îl propuneţi nu este prezent, poate îl studiaţi şi îi faceţi o susţinere mai clară, care să propună o prezenţă bine definită. Care este relaţia sitului cu infrastructura oraşului? Vă întreb toate acestea pentru că locaţia poate fi una de referinţă pentru oraş; în fine, aş dori să ştiu cum aţi conceput transportul public pentru zona pe care o afectaţi."
Bogdan Bogoescu: „Ar fi bine să avansaţi o propunere pentru întregul teritoriu, pe care mai apoi să o comentaţi, astfel încât el să poată fi înţeles ca un teren oportun pentru anumite concluzii pe care doriţi să ni le sugeraţi."
Sorin Gabrea: „Vă mai aduc la cunoştinţă că există o detaliere a unui PUZ pentru inelul median care se referă la zona dumneavoastră şi care sugerează, ca propunere volumetrică, mai curând prezenţa aici a unei înşiruiri de lame verticale, modalitate de ocupare şi de construire care ar avea şi avantajul unei deschideri către lac mai accentuate."
Dan Şerban: „La nivelul macro al intenţiei, sunt de acord cu cererile cuprinse în documentaţia dumneavoastră, însă trebuie insistat mult mai mult asupra rezolvării incintei şi prezentate măcar două variante de concept."
Constantin Enache: „În condiţiile care înţeleg că v-au fost reclamate de minister se numără şi acelea privind aportul la rezolvarea intervenţiei iniţiatorului, căruia i se cer o seamă de concesii. Lotul e dificil şi din această cauză, dar şi pentru că aici se întâlnesc, de fapt, administrativ vorbind, Bucureştiul cu Pipera, cu oraşul Voluntari. Sunt obligatoriu de analizat toate dotările zonei şi de cunoscut în prevederile lor legale documentaţiile existente."
Dan Marin: „Pentru mine, un mare semn de întrebare îl ridică relaţia dintre structurarea acestei zone şi scara propusă în ceea ce priveşte clădirile. Înălţimea edificiilor propuse ajunge spre 100 m, în condiţiile în care zona are multe locuinţe individuale mici."
Gheorghe Pătraşcu: „Într-un ansamblu rezidenţial, CUT de 4 nu există."

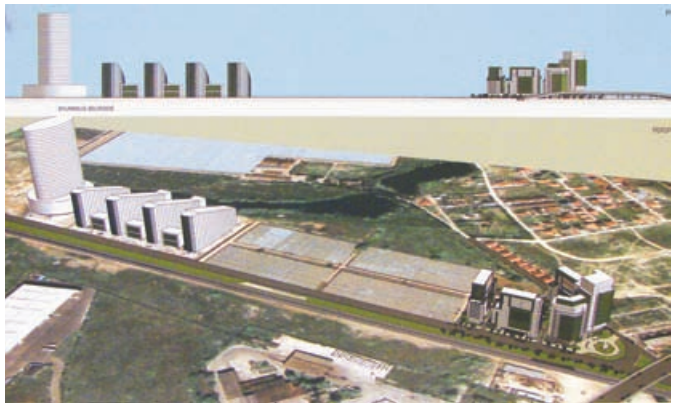

Casandra Roşu: „În ce mă priveşte, doresc să fie rezolvate trei cereri: 1. Aria de studiu să fie mărită, astfel încât justificarea proiectului să fie reală; 2. reducerea înălţimilor propuse; 3. reducerea intensităţii de locuire, care acum mi se pare exagerată."
Doina Bubulete: „Îmi cer scuze, dar nu am fost deloc convinsă de argumentaţie – toată mi se pare puţin confuză, incoerentă, şi ca atare nu înţeleg multe lucruri. Sigur că sunt de acord să se studieze zona şi să se facă ceva aici, însă lucrurile trebuie clarificate, iar imaginea finală să fie mult mai bine studiată şi argumentată, întrucât acum ea e inconsistentă şi prematură."
Rezoluţie (Sorin Gabrea): „Suntem de acord cu intenţia de a propune un ansamblu construit aici, însă vă rugăm să prezentaţi la PUZ toate documentaţiile avizate şi aprobate din zonă, cu care să vă relaţionaţi, să ţineţi seama de mărimea instalaţiilor edilitare vecine şi în niciun caz să nu propuneţi CUT de 4 pentru funcţiunea de locuire."

3. PUZ Magistrala M6 Gara de Nord – 1 Mai – Otopeni / iniţiator SC METROREX SA, prin SC Metroul SA, elaborator Atelierul de Urbanism URBIS 90, consultare

Sorin Gabrea: „PUZ pentru această lucrare a fost avizat, însă nu a îndeplinit procedura de consultare publică; cf. Legii 255, el poate fi totuşi avizat şi astfel, întrucât este lucrare de necesitate publică. Principala chestiune pentru care solicitasem revenirea în Comisie era legată de conceptul şi de realizarea acceselor la staţia Laromet."
Prezentatorul răspunde că modalitatea de soluţionare va fi asemănătoare cu aceea practicată la Staţia Bazilescu. Aduce, însă, complicaţii rezolvarea părţii de S a acestui acces, unde există un punct de întâlnire încă nerezolvat cu tramvaiul, care are aici capăt de linie. Cabina exterioară ar trebui, într-un mod oarecare, conectată cu volumetria spaţiului de acces pentru Centrul Comercial. În fine, ultima intenţie exprimată de Metrorex ar fi cea de a tipiza staţiile de Metrou şi ieşirile de pe această linie.
Bogdan Bogoescu este de acord cu ultima idee şi mai ales cu nevoia de a fi creat un design, totuşi, contemporan acestor staţii: „Salut această dorinţă, pentru că în momentul de faţă, staţiile arată ca nişte grămezi de fiare care umplu oraşul unde nu te aştepţi. Este clar nevoie de mai multe modele, dintre care să putem alege."

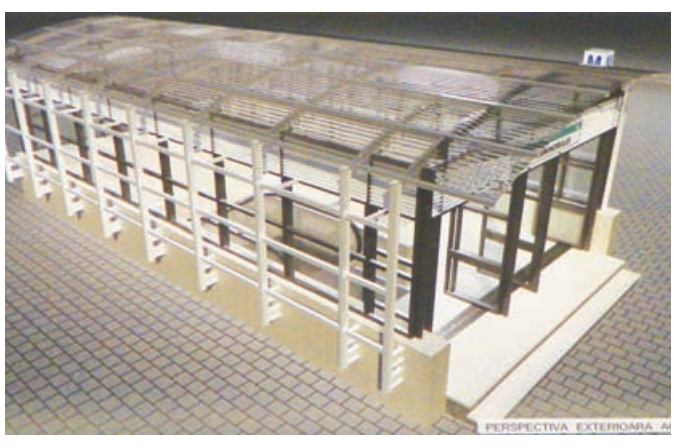

Rezoluţie (Sorin Gabrea): „Sunt de părere că problema este prea complexă pentru a fi lăsată sau avizată în această formulă expediată, mai ales că sunt câteva alte chestiuni aproape grave care necesită răspunsuri punctuale – reglementarea pentru PUZ Comercial se suprapune cu proprietatea statului şi lucrurile nu sunt deloc clare. Nu ştim cum este autorizată construcţia, dacă PUZ este aprobat. Noua variantă a Centrului este reluată, e corelată cu toate celelalte documentaţii? Preia avizul Metrorex sau ţine cel puţin cont de el? V-am ruga, aşadar, să reveniţi, cu propuneri concrete pentru staţie, dar şi cu limpezirea regimurilor de proprietate."

4. PUZ Str. Buzoiu Theodoru nr. 3-5, S.2 / iniţiator SC BUZOIU RESIDENCE SRL, elaborator SC CRIBA DESIGN SRL – ARH/URB, aviz de oportunitate

Zona în care se doreşte construirea este încadrată L2A, se află între pantă şi o altă zonă L2A. Există foarte multe documentaţii care şi-au făcut sau îşi fac efectul aici, toate ţinând de schimbarea zonei din una cu profil rezidenţial în zonă mixtă, înălţimea la care ajung unele construcţii fiind de P+6. Lotul cuprinde două numere poştale şi însumează 750 mp. Este propusă ridicarea unei clădiri mixte cu servicii la parter şi apartamente la etaj. Se doresc, ca indicatori, POT de 50%, CUT de 3,8 şi o înălţime de P+3/4R; retragerile sunt de 3 m în lateral şi pe faţă şi de 5 m pe fundul de lot. Parcajele sunt distribuite pe lot, nivelul fundaţiilor este mai ridicat decât în mod obişnuit, pentru a prelua parţial diferenţa de nivel existentă.
Dan Marin: „Mare atenţie la retrageri, care cred că ar trebui modificate – mi se pare că unele distanţe dintre clădiri sunt, totuşi, prea mici pentru a vă susţine propunerea."
Sorin Gabrea: „Cred că aş dori să fie mai bine precizată relaţia clădirilor cu spaţiul public; şi eu sunt de părere că retragerile mai trebuie revăzute."
Constantin Enache: „Casele de pe Florească, din vecinătate, sunt foarte bune şi alcătuiesc o stradă de bună calitate. Înălţimea pe care o propuneţi le va afecta dacă propunerea dumneavoastră se va apropia prea mult de ele – şi eu sunt de părere că ar mai trebui analizate retragerile, după cum cred că va fi nevoie să luaţi în serios obiecţiile şi dorinţele vecinilor."
Rezoluţie (Sorin Gabrea): „Suntem de acord cu avizul de oportunitate, în condiţiile în care pentru avizul de urbanism veţi lua în calcul şi rezolva problemele sesizate astăzi."

5. PUZ Magistrala M6 Gara de Nord – 1 Mai – Otopeni / iniţiator SC METROREX SA, prin SC Metroul SA, elaborator Atelierul de Urbanism URBIS 90, consultare; PUZ Magistrala de Metrou M5, Universitate-Pantelimon / iniţiator SC METROREX SA, prin SC Metroul SA, elaborator Atelierul de Urbanism URBIS 90, consultare

(Prezentare de Constantin Enache): „Una dintre cele mai mari probleme ale acestei linii este staţia care atinge Şoseaua de Centură, unde o jumătate din locaţie este situată în Bucureşti, iar cealaltă jumătate ţine de Otopeni şi va fi nevoie de discuţii cu ambele administraţii.
O altă problemă ar fi cea a documentaţiei, care se întinde pe câţiva kilometri şi care în acest drum al ei întâlneşte tot felul de alte propuneri pentru construire, unele avizate, altele aprobate, altele expirate, unele începute, altele în diferite stadii de execuţie. Dacă vom dori să modificăm zonificările, vom intra în litigii şi este posibil să blocăm pentru o perioadă de timp unele terenuri.
În fine, cred că implicaţia PUZ pentru Metrou ar trebui să se reflecte în PUG, pentru că este vorba de o operaţie majoră pentru Capitală şi care va avea efecte din cele mai importante pentru oraş.
În momentul de faţă, acest plan poate institui servituţi, adică zone de restricţii, unde se poate interveni cu avizul Metrorex şi care ţin de spaţiile publice pe care se poate construi cu avizul Metrorex, spaţii necesare realizării staţiilor. Linia 1 a fost deja amendată – ea are staţii pe 1 Mai, în cartierul Pajura, la Romexpo, pe Bd. Expoziţiei (pe sub calea ferată), la Casa Scânteii, la Gara Băneasa, la Aeroportul Băneasa, în zona Ikea, apoi urmează Staţia Washington,

în apropierea Ambasadei americane. Mai există staţii la Padina, la Şcoala Franceză şi, în fine, pe Şoseaua de Centură. Faţă de această desfăşurare, chestiunea principală care se pune este cum realizăm formula de PUZ – o idee ar fi să se instituie servituţi pentru cauza de utilitate publică. Sunt necesare staţii şi zone de staţii, structurile dedicate acestora, accese şi amenajări minimale, măcar; credem că vor mai fi în unele cazuri şi alte construcţii anexe (parcaje, pasaje pietonale)."
Andrei Zaharescu: „Staţia poate fi presupusă în incintă, închisă."
Sorin Gabrea: „Acolo unde Metrorex presupune mutarea unor instalaţii publice, ele vor fi reamplasate pe spaţii publice?" Răspuns (Constantin Enache): „Cred că această suprafaţă suplimentar reclamată poate fi cuprinsă în zona de servitute."
Se discută, apoi, Linia de Metrou 5, partea de la Universitate spre Cora, care are următoarele staţii: Pţa Universităţii, Calea Moşilor, Pache Protopopescu, Şos. Iancului, Electroaparataj, Bd. Socului, zona Morarilor, Spital Pantelimon, Complex Cora.
Constantin Enache: „Au existat bâlbe în Piaţa Universităţii, finalul fiind că s-a revenit la amplasarea ieşirii la Universitate, renunţându-se la soluţia Ministerul Agriculturii. O parte din traseu, cea care va traversa Centrul Istoric, este revăzută, însă pe drum mai apar şi alte locaţii ale căror rezolvări vor fi dificile."
Dorin Ştefan: „Staţiile, aşa cum sunt propuse, sunt în regulă, dar ele sunt dese, ceea ce mă face să cred că la un anumit moment tramvaiul ar putea dispărea de pe acest traseu. Iar la depou s-ar putea face un parcaj de transfer."
Gheorghe Pătraşcu: „Aş dori să fie gândite, acolo unde sunt posibile, conexiunile dintre staţiile de Metrou şi parcări, chiar dacă acum parcările nu sunt corelate ca investiţie cu traseul Metroului."
Sorin Gabrea: „Lucrările publice sunt, pe alocuri, declanşate ori aproape de a fi declanşate şi ele vor întâlni şi problemele semnalate de dl. Enache – parcajele, nodurile rutiere ş.a.m.d.. Trebuie propuse nişte rezolvări coerente. De pildă, va trebui stabilită la ce adâncime este staţia din Socului, pentru a se verifica soluţia unui parcaj posibil pentru staţie – şi astfel de probleme vor apărea în multe alte locuri. Vă propun, pentru moment, să fim de acord cu această modalitate de atacare şi să aşteptăm documentaţia pentru aviz, atunci când vom discuta soluţii propuse pentru numeroasele probleme ce vor trebui rezolvate."

6. PUZ Bd. Regiei nr. 2, S.6 / iniţiator SC INTERAGRO SA, elaborator SC M DESIGN ARHITECTURA ŞI URBANISM SRL, arh. urb. FLORIN MACHEDON, aviz de oportunitate

Terenul pe care se va construi are 6,2 ha, aparţine unei foste industrii (studiul istoric aparţine domnului Nemţeanu), iar în incintă se află 9 monumente clasate. Din păcate, depozitul Bricostore a anulat şansa unei dezvoltări unitare a întregului teritoriu; pe teren mai există o grădiniţă, pe care o demolăm pentru a realiza o intrare mai adecvată în ansamblu. Zona poate fi încadrată CB2, POT propus este de 45%, iar CUT va fi sub 4. Se propune funcţiunea mixtă de ansamblu rezidenţial, cu parc comercial şi parc cultural. În zona centrală a incintei va fi un spaţiu semi-închis pentru spectacole şi un

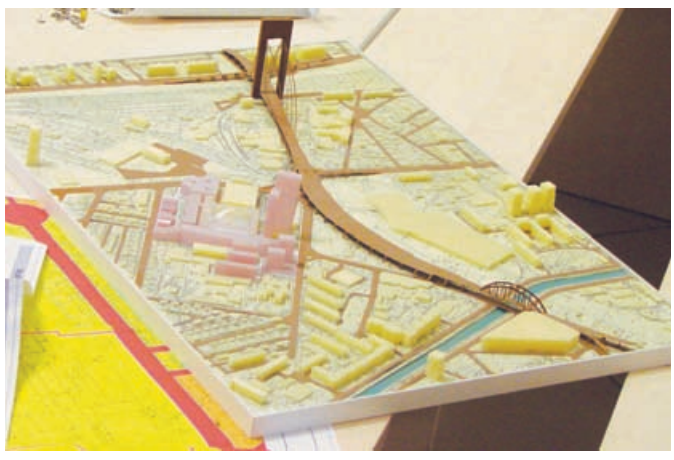

vellum. O sală a unei foste centrale va fi prelucrată în stilul Art Nouveau. Din punct de vedere urbanistic, se propun concret următoarele: amplasarea celor două clădiri înalte (30 etaje, situate în capul perspectivei dinspre Str. Armata Poporului), realizarea unei construcţii cu posibil caracter spitalicesc (clinică), respectiv, în planul secund, construirea unui ansamblu de locuinţe cu 4-5 niveluri; s-a acordat atenţie propunerii unei trame stradale cu accese carosabile de calitate.
Constantin Enache: „Sunt de acord, în principiu, cu propunerea – oraşul poate şi trebuie să se dezvolte. Aş dori, în schimb, să fie precizate retragerile şi modalitatea de parcare."
Elena Boghină: „Apropo de circulaţie, aş dori să atrag atenţia asupra faptului că în documentaţia de faţă planurile nu sunt corect desenate şi linia de tramvai de la sol nu este figurată. Accesul prevăzut corect este din mijlocul arterei."
Doina Bubulete: „Nu cred că trebuie uitat că aici mai există şi fabrica de bere sau ce a mai rămas din ea. Soluţia viabilă pentru această dezvoltare propusă mi se pare că ar fi un mare proiect integrat, care să ofere posibilitatea integrării sau reintegrării acestei realităţi cu vecinătăţile."
Casandra Roşu: „Ansamblul se află pe lista monumentelor istorice. Care este poziţia Ministerului Culturii faţă de propunere? Personal, mă interesează să ştiu ce se păstrează şi ce nu din monumente şi pe baza cărei motivaţii. În sfârşit, nu cred că putem vorbi despre clădiri de gabarite atât de mari cum sunt cele pe care le propuneţi fără circulaţie, parcaj, trasee pietonale, legături cu transportul public ş.a.m.d.."
Dan Marin: „De acord cu dna Roşu – suprafaţa pe care o afectaţi este foarte mare şi are nevoie de o circulaţie foarte bine reglată, cu o structură bine definită."
Vlad Cavarnali: „Şi eu am întrebări de acelaşi fel – care este relaţia sitului cu circulaţia existentă, şi aşa intensă? Cum se definesc relaţiile cu vecinătăţile, având în vedere că propuneţi zona de locuire spre N, iar la S se află o altă formă de locuire, căminele din Grozăveşti? Care sunt accesele principale, care cele secundare? Cum aţi gândit spina compoziţiei urbane, pentru că ansamblul predispunea la o astfel de operaţiune?"
Bogdan Bogoescu: „Subiectul este foarte spectaculos. Pentru etapa viitoare, vor trebui gândite şi prezentate: studiul ierarhizării spaţiale; valorificarea prezenţelor istorice (accesibilitate, punere în valoare, funcţiune şi reintegrare); relaţionarea ansamblului cu pasajul şi cu suprafeţele joase de la N şi de la S. Definiţi câteva spaţii sortite creativităţii, propuneţi alte destinaţii speciale în locul uzului simplu al acestui ansamblu."
Rezoluţie (Sorin Gabrea): „Cred că teritoriul trebuie studiat împreună cu tot pateul. E nevoie de studiu istoric şi studiu istoric de urbanism, de analiză atentă a circulaţiei (exterioare, interioare, spaţiile şi accesele publice, pietonale). Mai apoi, având în vedere că benzinăria Lukoil de acolo nu mai funcţionează, nu ar fi mai bună o propunere de insulă? Încercaţi şi o cooperare cu Bricostore la nivelul acceselor, mai ales că şi pe ei i-ar avantaja într-o măsură deschiderea. Aveţi de înfruntat, evident, şi două zone proaste: depozitul Bricostore şi construcţiile anapoda de pe Bd. Regiei, şi cred că ar trebui date nişte

reglementări și pentru această zonă, care să privească în general majorarea și afectarea spațiului public. Ce este important să rețineți este că proiectul trebuie să exporte calitate, așa încât ideea principală trebuie să fie, în cele din urmă, conformarea sau reformarea Bd. Regiei, cel puțin pe fragmentul care vă privește. Luați seamă de toate aceste lucruri – considerăm acest studiu de oportunitate realizat și vă așteptăm la PUZ."

7. PUZ Str. Fabrica de Chibrituri nr. 17-21, S.5 / inițiator SC VOLUMETRIC DF SRL, elaborator SC M DESIGN ARHITECTURA ȘI URBANISM SRL, arh. urb. FLORIN MACHEDON, aviz preliminar

S-a cerut, urmare a prezentării proiectului într-o ședință anterioară, analiza unei zone mai mari, care să descrie și relația cu Parcul Carol din apropiere, prezentarea unei ipoteze de irigare cu circulație a unei arii mai mari. A fost adusă și o planșă care să prezinte regimul juridic, ca și definirea unei zone de protecție a clădirii față de vecinătăți; sunt prezentate simulări foto ale existentului cu propunerea. S-a propus un CUT de 3,7 prin construirea unor volume care să atingă P+6 în planul din față și de P+10 în cel din spate. Prin simulare, au fost avansate propuneri de tipologii arhitecturale. Accesul în incintă se va face pe latura de N, dinspre Str. Fabrica de Chibrituri; va exista comerț la parter. A fost dorită și o deviere a traseului din partea sudică a incintei, cea care pleacă de la Autogara Filaret spre Șos. Viilor, însă acest lucru nu se poate realiza pentru moment, el dovedindu-se practic, inutil, câtă vreme în ultimii doi ani tocmai au fost reparate linia de tramvai și calea de acces, ceea ce arată că se dorește o folosire mai îndelungată a acestora în forma actuală.

Sorin Gabrea: „De ce ați considerat cele două artere din apropiere ca fiind de importanță egală?" Se răspunde că s-a operat această egalizare pentru că au lipsit informații relevante cu privire la dezvoltarea zonei, și atunci s-a propus o nivelare a importanței acestora.

Elena Boghină: „Cred că trebuie regândită circulația, din moment ce închiderea inelului median pe relația Progresului-Viilor nu mai este de actualitate. Spațiul verde, așa cum este prezentat în aceste planșe, este inutil; mai bine ar fi să se închidă artera, pentru ca acest spațiu să fie recuperat într-o altă formulă."

Constantin Enache: „Circulația nu este legată de proiect, este numai informativă, cred. Cerusem, personal, desene, ca să văd relația dintre ceea ce există și ceea ce se propune. În acest caz, însă, cred că este foare important avizul Ministerului Culturii, pentru că aici este o zonă, totuși, constituită, care are calitățile ei."

Dan Marin: „Studiul, este adevărat, s-a extins, dar configurația care ni se propune este exact aceeași de data trecută, deci faptul că aria a fost mărită nu are absolut niciun fel de impact asupra soluției finale, ceea ce nu cred că este în regulă. Distanțele dintre clădiri sunt foarte mici, iar spațiile verzi sunt zero. În ceea ce mă privește, consider că densitatea este mult prea mare pentru acest loc."

Casandra Roșu: „Eu aș pleca de la funcțiunea dorită, locuirea, motiv pentru care CUT propus este evident mult prea mare, pragul de 3

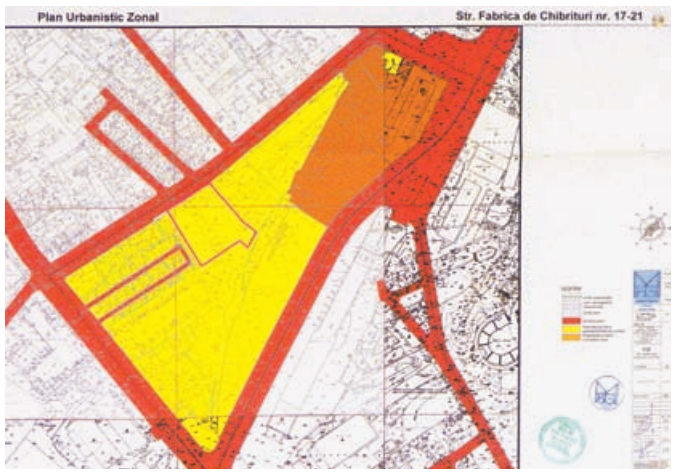

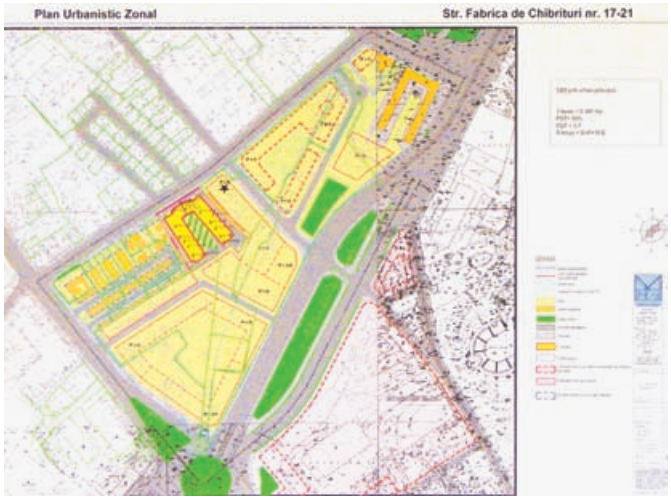

fiind maximul în care o locuire decentă poate fi realizată. Iar volumetria nu are absolut nicio legătură cu ceea ce se petrece în jur. Cazemata asta care ni se propune ca soluție nu poate sta în niciun caz alături de căsuțele modeste de alături. Ca soluție de arhitectură, și aici acest lucru s-ar cere, pentru că este vorba de o nouă realitate într-o zonă construită, cu un anume caracter, mi-aș dori ceva care să ne ofere volume mici, cuplate diferit."

Bogdan Bogoescu: „Am rețineri față de configurația spațială propusă. Cred că ar trebui să învățăm, să preluăm ceva din experiența de tip Copenhaga, pe care o cunoaștem cu toții vizavi de situații care, în ceea ce privește volumetria, sunt absolut similare. Să se plece de la un nivel de propunere „vilă peste vilă", mai ales că aici, evident, trebuie să discutăm și soluția de arhitectură. Iar în ceea ce privește CUT, cred că pragul de 3 este maximul care poate fi atins."

Dorin Ștefan: „Avem practic de-a face cu o propunere de design urban, pentru că numai așa propunerea ar putea fi cumva integrată în zonă. CUT de 3 mi se pare în regulă, ca maxim, dar configurația finală va fi hotărâtoare."

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Vă rugăm să reveniți cu o ilustrare de arhitectură mai detaliată și mai bine motivată, cu precizarea accesele, cu imagini de la frontul stradal înainte și după intervenție. Pe scurt, cu o propunere bine construită de design urban. Și țineți cont, vă rugăm, de cele sugerate de Bogdan Bogoescu și de Dorin Ștefan. Iar în ceea ce privește macheta adusă, fie o reconstruiți, fie nu o mai prezentați, pentru că în acest moment nu ajută cu nimic, ba vă face chiar un deserviciu."

8. PUZ Str. Șos. Pantelimon nr. 111, S.2 / inițiator SC LIDL ROMANIA SCS, elaborator SC BOGOESCU ARHITECTURA URBANISM SRL, arh. urb. Bogdan Bogoescu, aviz de oportunitate

(Prezentare Bogdan Bogoescu): „Se propune transformarea unei foste zone industriale în spațiu comercial, dată fiind slaba dotare a zonei cu clădiri funcționale de calitate. E mare nevoie de magazine mici, însă nu de supermarketuri. Înălțimea maximă atinsă de aceste clădiri va fi de 10 m, deci din punctul de vedere al ocupării sau înălțimii nu este nicio problemă, însă există un punct important greu de rezolvat al acestui spațiu, și acesta este parcajul. Lidl, promotorul, ar fi dorit o concesionare a unui spațiu suplimentar pentru accese, dar ceea ce le-am propus a fost o variantă ridicată a clădirii, cu spații verzi".

Sorin Gabrea atrage atenția, totuși, asupra unui fapt observat recent apropo de Magazinul Billa de pe Calea Dorobanți: „Dacă este vorba despre un spațiu comercial de cartier, de utilitate imediată, cumpărătorii nu vin de regulă cu mașina. La Dorobanți mai mereu parcajul este liber. Deși, dacă se dorește, soluția unei parcări subterane ar fi salvatoare". Colegii de Comisie sunt de acord cu studierea acestei variante.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Se avizează favorabil propunerea, cu sugestia măririi spațiului verde și a realizării parcării îngropate, dacă

este posibil."

9. PUZ Şos. Orhideelor nr. 46, S.6 / iniţiator SC HEINEKEN SA, elaborator SC MINA – M – COM SRL, urb. rur. VALER CRIŞAN, aviz preliminar

Întrucât proiectul a mai fost prezentat, sunt recapitulate pe scurt punctele care au fost problematice şi care au fost propuse pentru re-evaluare: să se ţină cont de cele specificate prin avizul primit de la Ministerul Culturii; să se acorde atenţie utilizării mijloaceler de transport în comun, pentru că zona este una aglomerată şi este bine ca transportul să fie cât mai diversificat; să fie prezervate într-o măsură cât mai mare cele 3 monumente istorice; să fie păstrate valorile urbanistice ale zonei, şi mai ales structura stradală. Se propune o zonă joasă de clădiri de P+2, secondată de un al doilea front, de înălţime P+8, la care se adaugă cele două turnuri destinate birourilor. POT propus este de 70%, iar CUT de 3. Piaţa de la S de clădiri a fost reconfigurată, şi se doreşte ca prin intermediul funcţiunilor publice, cele două zone, de faţă dinspre Gara Basarabi şi de spate, dinspre Piaţa Elizeu, să fie în final legate. A mai fost reproşată, şi ca atare a fost restudiată, lipsa de poziţionare decisă a unor clădiri comerciale de pe Str. Fluviului. Punctele înalte sunt, ca orientare, paralele cu Bdul Basarabi.
Sorin Gabrea se interesează în primul rând de legalitatea întregii întreprinderi, dacă toate documentele care privesc regimul juridic sunt în ordine. Se răspunde afirmativ. Ar mai dori să ştie care va fi funcţiunea afectată spaţiilor restaurate. Se răspunde că în aceste incinte vor funcţiona berării, comerţ, birouri şi un restaurant. La primul etaj vor fi spaţii comerciale, iar etajele superioare, după ce vor fi restaurate, vor fi alocate funcţiunilor mai sus-menţionate.
Dan Marin: „Aici, în acest loc, ar fi fost necesar un proiect urban integrat, nu o conservă de comerţ pentru centură. Singurul lucru bun e că avem de-a face cu o importantă rezervă de pământ, care va fi ocupat cu o funcţiune reversibilă."
Casandra Roşu: „Dacă măcar vor fi restaurate decent clădirile de valoare, ceva va fi salvat."
Constantin Enache: „Sunt de acord cu decizia luată de Ministerul Culturii, dat fiind că zona priveşte în principal acest for."
Bogdan Bogoescu: „Amenajarea parcelei nu trebuie expediată, iar în ce mă priveşte, dacă acoperişul acestei hale va fi realizat după modelul supermarketurilor, mă opun. Doresc un alt model de învelire, măcar, şi pentru ceea ce înseamnă faţadă, în tot cazul „nu" soluţiilor ieftine de tip Rompan sau sendviş de tablă. Măcar prin faţade exterioare de bună calitate să fie semnalizat acest loc foarte important al oraşului."
Vlad Cavarnali: „Locaţia este expusă vizual, deci în regulament cred că ar trebui incluse toate elementele de design pe care ni le dorim. Volumul cred că ar trebui să fie foarte simplu."
Rezoluţie (Sorin Gabrea): „Toţi colegii au atras atenţia asupra calităţii spaţiului public. Zona spre Bd. Dinicu Golescu trebuie tratată ca un acces pietonal, inclusiv ca arhitectură. Atenţie la prezenţa pasajului pietonal, care vă va afecta soluţiile gândite în proiect. Spre partea de S, aş dori tot o intrare pietonală, mai ales că aici este şi un capăt de linie de autobuze, cu care vin pietoni. Tot în prima etapă a proiectului aş dori să fie inclusă şi restaurarea, pentru că altfel ea va fi mereu expediată, iar clădirile se vor părăgini. Mare atenţie la finisajele propuse; mai trebuie adăugate, după ce vor fi bine studiate, un plan de spaţii publice şi accesele publice care vor fi restricţionate – pe anumite arii şi direcţii. Date fiind toate acestea, suntem de acord, în măsura în care ceea ce veţi propune va corespunde şi avizului Ministerului Culturii."

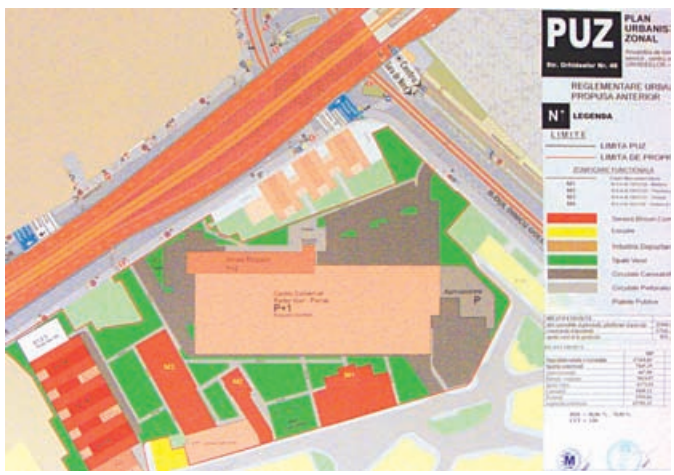

10. PUZ Şos. Odăi nr. 241, 243, 243B, S.1 / iniţiator SC ROCAST SRL, elaborator BIA DONIA AURELIA HRISTESCU, aviz de oportunitate

Terenul pe care se doreşte construirea este constituit în lungime, cu o proporţie aproximativă între laturi de 1/5 şi are o suprafaţă totală de 10.500 mp. Se propune construirea unui depozit angro cu vânzare, pe parter şi pe supantă.
Sorin Gabrea: „Propunerea se înscrie în PUZ Nord, ca funcţiune mixtă? Ce parc auto aveţi? Ce vecini aveţi?" – Midocar, Dalli.
Rezoluţie (Sorin Gabrea): „Suntem în principiu de acord, dar vă rugăm să studiaţi zona pentru a argumenta mai bine faptul că funcţiunea propusă este în acord cu zona."

Au mai fost avizate, în urma unor sumare prezentări la masă, proiectele PUZ Şos. Olteniţei nr. 388, S.4 (iniţiator SC ROMPRIM SA, elaborator SC CAPITEL AVANGARDE SRL, aviz preliminar), respectiv PUD Str. Louis Pasteur nr. 46A, S. 5 / iniţiator ANGHEL BEGANU BOGDAN, elaborator SC VELPLAN DESIGN SRL, urb. rur. LIVIU VELUDA, aviz preliminar.

Şedinţa Comisiei Tehnice de Urbanism şi Amenajarea Teritoriului a Mun. Bucureşti din data de 1 August 2012. Au participat Sorin Gabrea (preşedinte), Casandra Roşu, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Dan Marin, (membri), Elena Boghină (Circulaţie) şi Andrei Zaharescu (Reţele) din partea serviciilor de specialitate ale Primăriei Capitalei, dl. Gheorghe Pătraşcu, arhitect-şef. Au fost analizate documentaţiile:

1. PUZ Str. Prinosului nr. 13-15-17-19, S.4 / iniţiator STAN CĂTĂLIN, elaborator SC DACARA STUDIO SRL, arh. urb. DAN TUDOR, aviz de oportunitate

Punctul discutat se află la intersecţia arterelor Văcăreşti / Olteniţei / Giurgiului. Se doreşte construirea unei zone de locuinţe colective, a cărei cornişă va depăşi pragul de 12 m, atins de cele mai înalte construcţii individuale în zonă, în momentul de faţă; în apropiere se găseşte, însă, o zonă care este de case mici. Există o declivitate importantă a terenului. S-au obţinut avize, în zonă, pentru clădiri cu înălţimi similare, de P+11. Se arată că, în propunerea echipei, cornişa se va citi dinspre Calea Văcăreşti şi va constitui un reper pentru zonă. Înălţimea propusă este de P+9, iar CUT dorit este de 3,5.
Sorin Gabrea: „Observ din cele scrise de reprezentanţii Administraţiei pe fişa de lucru că există numeroase obiecţii ale oamenilor din zonă împotriva acestui proiect. Care este poziţia dumneavoastră faţă de cele notate?"
Bogdan Bogoescu solicită, înainte de a se răspunde la această întrebare, să fie precizat mai clar care anume este perimetrul angajat şi studiat de echipă, unde anume este exact locul propus pentru a atinge înălţimea celor 10 niveluri şi în ce fel s-ar stabili o relaţie cu Calea Văcăreşti, în intenţie.
Tiberiu Florescu mai adaugă celor două nelămuriri deja menţionate o a treia şi ea conţinută pe fişa de lucru: „Cel care propune dezvoltarea în cauză nu este proprietarul întregii parcele", şi roagă pe cei care susţin proiectul să prezinte actele de proprietate. Şi mai vreau să spun că şi în situaţia dumneavoastră ne confruntăm, din nou, cu mai vechea problemă a PUZ pe parcelă, nu a unui PUZ care

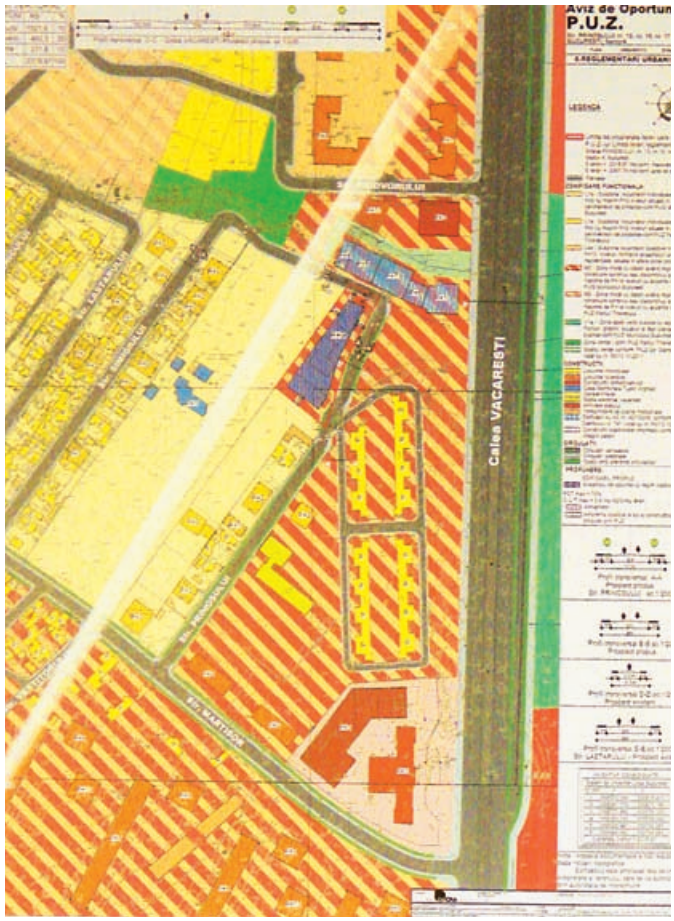

să cuprindă o motivaţie pentru dezvoltarea întregii zone.
Sorin Gabrea se declară, în principiu, de acord cu dezvoltarea zonei, întrucât starea acesteia de acum nu este justificată („Locuinţele, casele mici care există au fost iniţial case de serviciu pentru cei care lucrau la închisoarea din apropiere, dar în timp oamenii s-au obişnuit cu această stare de lucruri, care în acest moment nu este deloc cel mai rău lucru ce i se putea întâmpla zonei – e o microcomunitate zona relativ organizată, curată şi liniştită.")
Casandra Roşu: „În UTR pe care ni-l prezentaţi ca fiind cel al zonei există o anume ocupare, o vocaţie a zonei, o tipologie care funcţionează cu bune rezultate. Dumneavoastră propuneţi cu totul altceva, şi nu cred că este deloc în regulă să acţionaţi astfel asupra zonei."
Dan Marin: „Nu cred că există niciun motiv de derogare pentru a da curs propunerii dumneavoastră. Justificarea dumneavoastră cum că noua clădire s-ar alinia cumva Văcăreştiului nu se poate susţine, pentru că locul parcelei pe care faceţi propunerea este în planul doi de la Bulevard".
Bogdan Bogoescu: „Poate că s-ar putea face ceva dacă o analiză a zonei ar motiva planul de a se construi cumva cornişa, dacă oferiţi un motiv credibil pentru a propune o schimbare de paradigmă de locuire pentru zona din apropiere de bulevard. Aşa, în situaţia de faţă, avem o pastilă care propune o construire diferită într-o zonă omogenă, iniţiativă care nu are nicio justificare."
Rezoluţie (Sorin Gabrea): „Vă propun să reveniţi cu un studiu mult mai bine fundamentat şi argumentat, cu toate precizările solicitate de membrii Comisiei astăzi – cum sunt organizate drumurile, care sunt relaţiile dintre clădiri, ce regimuri au proprietăţile, care sunt ocupările existente şi cele propuse. Produceţi chiar şi o volumetrie, dar în principiu nu cred că se poate ajunge la ceea ce doriţi – poate că un construit de 3 niveluri, cu 4 retras, dacă e bine argumentat, ar putea avea sorţi de izbândă."

2. PUZ Bd. 1 Mai nr. 51-55, S. 6 / iniţiator SC MUNACTIV SA, elaborator SC CAPITEL AVANGARDE SRL, urb. rur. GETA VENERA CRISNEVSCHI
Se doreşte construirea unui magazin universal în zona Postolache, pentru moment încadrată în CB3, zona Tricodava. Se păstrează clădirile înalte, halele care ocupă în acest moment terenul rămas după dezafectarea fabricii, după cum s-a încercat şi păstrarea amplasării, a magazinului care a funcţionat o vreme în incintă, ca şi a acceselor din Bd. 1 Mai. Indicatorii care sunt propuşi pentru a susţine această propunere de dezvoltare sunt 40% pentru POT, CUT -1, spaţiu verde 15,9%. Se cedează şi o parte din terenul deţinut de iniţiator, pentru extinderea Şoselei Postolache.
ROMSTAL va rămâne în continuare în starea în care se află, dar unele hale vor mai fi dărâmate. Ca documentaţii mai vechi existente în zonă, se arată că mai există un PUD pentru un supermarket de tip Auchan, precum şi un PUZ mai vechi pentru locuinţe.
Andrei Zaharescu atrage atenţia Comisiei că „pentru această locaţie, există o documentaţie neaprobată, venită la Primărie pentru coordonarea de reţele."
Bogdan Bogoescu: „Aici există o resursă de teren extraordinară, care se poate irosi foarte uşor în cazul în care nu va exista o gândire coerentă pentru zonă. Cel mai bine cred că ar fi ca pentru discutarea acestui proiect, în ideea în care se doreşte cu adevărat ca zona să fie pentru viitor una de calitate, să fie chemat arhitectul-şef de la S6, cu atât mai mult cu cât nu demult s-a deschis şi Str. Compozitorilor, iar legăturile dintre aceste artere majore pentru zonă sunt importante."
Constantin Enache: „Personal, cred că pentru buna funcţionare a zonei, ar trebui să mai apară o legătură 1 Mai – Ghencea undeva, de mai mare cursivitate; cât priveşte suplimentarea acestei părţi de cartier cu încă un magazin de mari dimensiuni, cred că este utilă, pentru că şi numărul de oameni de aici s-a mărit, iar populaţia este bine să aibă, totuşi, de unde alege."
Sorin Gabrea: „Şi eu, ca şi dl. Enache, cred că ar fi bine să existe nişte prevederi cu caracter director, pentru că e nevoie să nu fie scăpată din mână coerenţa, unitatea zonei, care se poate urmări bine în acest moment."
Vlad Cavaranali: „Personal, cred că este nevoie de o viziune ceva mai amplă, nu cred că umplerea zonei cu magazine este cea mai bună opţiune."
Casandra Roşu: „Avem, aici, o suprafaţă mare, destructurată, încadrată ca funcţiune în CB3. Cred, în ce mă priveşte, că e nevoie de un studiu mai larg pentru ea. Aşa cum ne sunt prezentate acum, toate propunerile din acest loc sunt la întâmplare, fiecare pentru parcela lui."
Tiberiu Florescu: „Sunt de acord că nu toate intenţiile participanţilor la această dezvoltare pot fi cunoscute, dar corect este să abordăm întreaga zonă, nu doar o bucată din ea. Sunt de acord cu faptul că este nevoie de o viziune, pentru că numai astfel pot fi realizate corect toate dotările, toate utilităţile, şi poate fi stabilită o bună relaţie între funcţiunile propuse, pentru ca ele, să fie, în final, utile şi

orașului. Nu cred că suntem obligați să aprobăm, aici, cererea cuiva de a construi o fabrică de cuie, doar pentru simplul motiv că respectivul investitor și-o dorește – în primul rând, trebuie vizionat, presupus și susținut interesul orașului, iar în cazul de față util ar fi să fie gândită rezolvarea măcar a unei părți din problemele cartierului. Deși depășește oarecum propria parcelă, și această documentație se referă mai mult la propria suprafață de exploatat. Aș avea nevoie de mai multe variante, care să susțină și să probeze gândirea unei coerențe urbane și evoluția într-un sens oarecare a orașului, aici."
Dan Marin: „Nu aud nici în acest caz discuții referitoare la urbanismul comercial, nu văd o gândire coerentă pentru oraș, și dacă vom continua să avizăm spații comerciale, în acest caz, la întâmplare, nu va trece mult și piața se va bloca, întrucât nu există o corelare între propuneri și nevoile reale ale orașului, locului. Cred, personal, că pot fi imaginate și alte lucruri pentru zone ca aceasta, nu numai obiecte sau utilități pentru profitul imediat."
Bogdan Bogoescu: „Cred că întreaga zonă ar trebui să fie gestionată de Primăria S.6 – să propună și ei o variantă de dezvoltare, și astfel să avem cel puțin o analiză a unei zonificări funcționale reale."
Andrei Zaharescu: „Pe această zonă, în PUZ de sector al Administrației S.6 nu există nicio reglementare, atunci când PUG prevede, de fapt, că zonele de tipul CB3 sunt de importanță municipală. Nu știm, deci, dacă S6 ar putea reglementa în această zonă."
Sorin Gabrea: „Daca cineva ar fi făcut un PUZ pentru un UTR și ar fi pus acolo niște funcțiuni complexe, acesta ar fi putut fi invalidat de lege, la inițiativa privatului. Dar dacă acesta suportă costurile care pot susține această dezvoltare, de ce să nu i se poată susține intenția?"
Dan Marin: „Din nou ne lovim de invocarea banilor, mai precis a lipsei de bani, și nu pot să nu observ că, atunci când s-ar propune, când s-ar putea face o dezvoltare serioasă, profesională, a unei zone importante din oraș, nu sunt bani, dar pe de altă parte există bani pentru telegondole și alte acrobații de acest fel – tuneluri, pasaje, supratraversări și altele."
Rezoluție (Sorin Gabrea): „Vă propun să se extindă, ca studiu, perimetrul de reglementare cu caracter director și să încercăm să corelăm ceea ce se va propune cu prevederile emise de către administrația S.6. Vă rugăm să reveniți cu aceste documente și cu o reglementare cu caracter director pentru cauza comună."

3. PUZ Șos. Kiseleff nr. 45, S.1 revenire / inițiator SC RESIDENCE KISELEFF, elaborator SC ART TEK SRL, urb. rur. CRISTINA ENACHE

Casandra Roșu dorește să precizeze înainte de desfășurarea discuțiilor că: „Din documentarea expusă, s-a recunoscut că prin aplicarea Ordinului 114 se ajunge la situația în care Ministerul Mediului nu se poate pronunța în acest caz. Construcția în cauză nu poate avea suport legal, fiind construită pe un spațiu notat cu verde, iar în acest moment, față de prevederile legale în vigoare, chiar dacă ele sunt absurde uneori, legea nu permite intervenții de niciun fel în zone de acest tip. Așa cum este situația în acest moment, orice ONG care ar ataca documentația are câștig de cauză în instanță."
Sorin Gabrea: „Sigur că situația este așa cum a prezentat-o dna Roșu, însă sperăm să aducem cât mai curând în discuție această prevedere aberantă și să o amendăm, cel puțin. Ca atare, ar fi, totuși, util de revăzut propunerea, care în această variantă are două case pătrate. Vă rog să prezentați proiectul în continuare, cu rezerva că cele spuse de dna Roșu sunt, până la invalidarea acestei prevederi, reale."
În prezentarea care urmează se arată că, urmându-se sugestiile Comisiei, a fost redusă înălțimea propusă a clădirilor la 16 m, ceea ce ar corespunde la 4 niveluri sau la P+1/2 E înalte. „A mai apărut, însă și o altă variantă de populare a locului, care implică demolarea unor construcții."
Sorin Gabrea se interesează de situația unor clădiri prezente la S proprietății; se răspunde că este o clădire construită cu autorizație, de P+3/4.
Constantin Enache: „Întreaga situație de aici stă sub semnul ambiguității și al improvizației legislației actuale. PUZ pentru zonele protejate nu conține reglementări funcționale sau definirea acestor reglementări, Statul restituie proprietățile, dar mai apoi cei care au intrat în posesia acestor imobile sau proprietăți nu le pot folosi din cauza reglementărilor emise de același stat. În ce mă privește, constat că au fost soluționate doleanțele pe care le-am exprimat, acelea de a fi reduse înălțimile la nivelul de P+2/3R, așa încât sunt de acord cu propunerea prezentată, în forma în care este, și aș mai cere ca în alveolă să existe un spațiu verde amenajat."

Bogdan Bogoescu: „Sunt de acord cu cele spuse de Costică Enache apropo de ambiguitățile și improvizațiile legislative, cred că una din variante este mai aproape de o intervenție mai discretă, dar mai cred că o anume continuitate a bazei nu este tipică pentru zonă – construitul trebuie întrerupt undeva, spațiile trebuie să comunice între ele. Simt nevoia, prin urmare, a unor ilustrări de arhitectură."
Tiberiu Florescu: „Personal, nu aș fi făcut acest proiect, mai ales că terenul și locația sunt excepționale – cred că aș fi încercat din toate puterile să îl conving pe proprietar să nu construiască și nici să vândă la bucată. Cred că nu s-a făcut un studiu serios al investiției, și țin să exprim părerea că urbanismul nu este ocupația de a umple un loc cu apartamente. Aici, indiferent de propunere, dacă ea va urma același sens al împărțirii, calitatea locului se va distruge. Nu înțeleg de ce acest loc excepțional nu poate fi alocat unei singure clădiri, și ea de excepție, care dacă ar fi reușită, s-ar vinde cu un preț pe măsură, ar proteja zona, oferind același tip de locuire și ar scuti investitorul de tot acest efort pentru derogare."
Dan Marin: „Aici, de fapt, se operează pe o parcelă, avem de-a face mai curând cu un PUD, nu cu un PUZ. Iar PUD-ul trebuie să ofere informații de natură arhitecturală. Se poate, într-un caz nefericit, ca terenul să circule, proprietarul să se schimbe și ceea ce vom avea în sfârșit să fie o gafă imensă pe care nu mai avem cum să o remediem. Aici erau o grădină foarte valoroasă și două clădiri oarecare, care împreună alcătuiau un ansamblu ce stătea bine și nu avea probleme. Nu înțeleg de ce nu se poate păstra spațiul ca atare și să se intervină numai asupra clădirilor, care pot fi transformate după dorință. Să nu uităm că în această parcelare spațiul a fost proiectat, deci el este elementul care ar trebui păstrat, prezervat."
Rezoluție (Sorin Gabrea): „Poziția Agenției de Mediu este incorectă, deoarece ei sunt legalitatea în domeniu și sunt datori să clarifice lucrurile, pentru că aici este vorba tocmai despre competența lor. Primăria are și ea o poziție față de această locație, clădire și situație, și anume aceea de a admite că această realitate trebuie judecată în funcție de multe alte considerente, afară de cele pur profesionale. Din păcate, în momentul de față, documentația nu poate fi analizată decât în măsura în care este clarificată de Ordonanța 114. Personal, aș mai dori ca întreaga demonstrație să fie însoțită și de studiul istoric, care să ne spună cum au evoluat clădirile, care au fost prefacerile zonei. Pe lângă aceasta, ar fi bine să mai putem consulta fotografii recente descriind zona, un releveu, planuri, propuneri – pe scurt, subscriu și eu la nevoia unei documentații mai amănunțite, care să facă limpede mai ales relația dintre clădiri. Și cred că ar mai fi nevoie și de câteva discuții vizavi de reglementările PUG pentru zonă. Vă rugăm să reveniți.

Comisia de disciplină
Misiune întreruptă

În anii care au urmat progreselor realizate în legătură cu stabilizarea rolului Arhitectului și în urma clarificărilor succesive aplicate legislației care guvernează mediul investițional din construcții s-au evidențiat unele practici care, fără a fi ilegale, creează în mod natural tensiuni între actorii participanți.

Astfel, o serie întreagă de investiții se derulează la cererea clienților care intervin fie asupra proiectului, prin renunțarea la arhitectul care a obținut autorizația inițială, fie asupra construcției, aflată ori în stadiul de edificare, ori după o perioadă de utilizare, printr-o decizie de intervenție, în scopul modificării parametrilor ei inițiali (refuncționalizare, extindere etc.).

O altă serie de investiții se derulează la cererea clienților cu limitarea duratei active până la obținerea Autorizației de Construcție fără ca prin legi și regulamente să fie exprimate în clar, că de fapt misiunea arhitectului este mai degrabă una funciară și că, odată preluat imobilul (teren și construcției) în procesul de realizare al construcției, Arhitectul devine inseparabil de obiectul creației lui până la momentul desfacerii (reciclării) construcției ca singurul cunoscător al locului până la proba contrarie.

Singura stipulare în acest sens, care reglează și ajută la înțelegere este cea din Regulamentul de recepție a lucrărilor de construcții. Aceasta menționează obligația arhitectului de prezentare a referatului la momentul recepției, prin care își precizează poziția față de conformitatea execuției. Proprietarul pe de altă parte „va urmări ca această activitate să fie cuprinsă în contractul de proiectare."

Totuși, în înțelegerea comună, datorată și unei anumite psihologii a relațiilor interumane, apare următoarea întrebare:

„Ce se întâmplă atunci când nu mai găsiți proiectantul inițial să vă facă recepția imobilului"?

Și iată răspunsul:

„Primul pas ar fi să sunați la Ordinul Arhitecților din România și să încercați să îl contactați prin acesta.

În cazul în care nu reușiți acest lucru, trebuie să găsiți un expert tehnic care să se deplaseze la fața locului și să constate că lucrările s-au executat în conformitate cu proiectul autorizat și că construcția este conformă și finalizată. Acesta va întocmi o expertiză tehnică și va completa formularul de recepție.

Toate proiectele date spre autorizare sunt înregistrate la Ordinul Arhitecților din România. Acestea sunt proprietatea intelectuală a arhitectului sau a firmei de proiectare iar folosirea lor nu este posibilă fără un acord scris. De asemenea un alt arhitect nu are dreptul de a întocmi procesul verbal de recepție fără intervenția unui expert tehnic".

Toate bune și frumoase, dar cum se ajunge la a nu găsi arhitectul dacă ai derulat cu el un proiect de autorizare, s-au stabilit fazele determinante ale proiectului pe fiecare specialitate și te-ai prezentat la ele, urmând ca în finalul acestei asistențe tehnice obligatorii conform legii, să nu fi găsit ca să prezinți punctul tău de vedere la terminarea lucrărilor (vezi recepția preliminară) și, finalmente, să semnezi această recepție?!!!

Uneori însă chemarea fizică a arhitectului este imposibilă pe durata de viață a construcției, deoarece multe creații sunt durabile în raport cu supraviețuirea creatorilor lor, iar altele își schimbă proprietarii, proprietari care agreează alți arhitecți și enumerarea situațiilor care generează astfel de situații poate continua. Așadar pare necesar să comentăm modalitățile de înlocuire a arhitecților pe parcursul misiunii așa cum a fost ea descrisă mai sus.

Prin Legea 10 a „calității în construcții" se prevede că orice proiect de intervenție care trebuie realizat (de un arhitect cu drept de semnătură) asupra unei clădirii existente necesită fie avizul „proiectantului inițial" fie o expertiză tehnică realizată de „un expert tehnic atestat", fapt care are drept scop actualizarea datelor necesare la corecta implementare a intervenției, oricare ar fi aceea. Aceasta indică, în lipsa altor precizări, că o construcție poate fi realizată de un arhitect și modificată de un altul fără alte măsuri decât cele legate de deținerea informațiilor corecte, precizându-se că acestea pot fi integrate printr-o expertiză realizată în acest scop. Această lege nu face referință la etica profesională și nu menționează drepturile proiectantului inițial asupra bunului intelectual cuprins în proiectul construcției.

Astfel, Codul Deontologic al profesiei de arhitect stipulează că „Arhitectul solicitat direct și motivat să înlocuiască un alt arhitect în misiunile sale este obligat să-l înștiințeze în scris pe acesta și să notifice filiala Ordinului, înainte de a-și asuma misiunile respective" iar „Arhitectului îi este interzisă orice tentativă de obținere a unei comenzi pentru o lucrare în care un alt arhitect și-a asumat misiuni față de un client".

Cum misiunea unui arhitect rămâne în vigoare pentru perioada cuprinsă în „durata de viață a construcției", cu referință la accepția legală a acestei durate, rezultă că misiunea se prelungește pe toată durata de viață a construcției, dar că aceasta se poate întrerupe la cerere, cu acceptul scris al factorilor interesați.

Trebuie menționat de asemenea că atunci când modifici o clădire este necesar ca statutul acesteia să permită proprietarului să-și aleagă liber modalitatea, reținând că clădirile au un caracter de reprezentare a ideilor proprii ale arhitectului care implică faptul că alături de dreptul de proprietate să se manifeste un drept de proprietate intelectuală asupra creației arhitecturale în cauză, conform Legii 8 a „dreptului de autor". Acest fapt care scapă de multe ori proprietarilor în procesul realizării construcțiilor face ca o clădire să nu poată fi modificată deoarece „Construirea unei opere de arhitectură, realizată total sau parțial după un alt proiect, nu poate fi făcută decât cu acordul titularului dreptului de autor asupra acelui proiect" după cum stipulează legea dreptului de autor.

Deși acest deziderat se poate realiza într-un mod simplu prin cumpărarea drepturilor de autor respective, proprietarii consideră derizoriu acest aspect, ignorându-l sau considerând că, odată cu utilizarea proiectului, au cumpărat inclusiv drepturile de autor.

Ca o concluzie, se constată din ce în ce mai mult că faze semnificative ale proiectelor sunt dezvoltate de arhitecți diferiți fără ca aceștia să facă parte din aceeași echipă, fapt pentru care apare ca necesar principiul că „Arhitectul... nu va încerca să obțină avantaje pe nedrept din munca altui arhitect sau colaborator. În acest sens, el va preciza în mod explicit aportul fiecărui arhitect la îndeplinirea misiunii profesionale."

Tot ca o concluzie, rezultă faptul că legislația care stă la baza contractelor de arhitectură trebuie reprezentată atent și după caz suplinită de aceste contracte, mai ales în cazul în care lipsa unor referințe corecte asupra dreptului de autor pot afecta înțelegerea celor implicați. Astfel, atât clientul, cât și arhitectul pot elimina subiectivismul și problemele generate de interpretări în justiție.

Sorin Doru Ciomârtan
Membru în completul 3
al Comisiei de disciplină a FTOAR București

RIFF

acoperișuri • izolații • fațade • pardoseli

19 - 20 noiembrie 2012 • JW Marriott Grand Hotel București

partener oficial:

SAINT-GOBAIN

partener principal:

GUARDIAN

parteneri:

Rigips SAINT-GOBAIN · BASF The Chemical Company

sponsor secțiuni "Acoperișuri" și "Pardoseli":

sponsor secțiune "Fațade":

partener de comunicare:

parteneri media:

organizatori:

abplus events · ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA

Prof. dr. arh. Tony Fretton

Tony Fretton este unul dintre cei mai apreciați și premiați arhitecți britanici. Este Doctor Honoris Causa al Oxford University și fondatorul biroului Tony Fretton Architects. Cel mai cunoscut proiect al său este "Ambasada Marii Britanii" din Varșovia. Tony Fretton a câștigat de 4 ori Marele Premiu oferit de Royal Institute of British Architects, în 2011, 2010, 2009 si 2003.

arh. Cristiano Ceccato

Cristiano Ceccato a devenit asociatul lui Zaha Hadid în 2008, după ce a lucrat timp de mai mulți ani pentru Gehry Partners. Este specialist în arhitectura parametrică și predă la universități din Marea Britanie, Italia, China, America și Australia. A fost implicat direct în toate proiectele premiate ale Zaha Hadid Architects din ultimii ani. Cel mai recent proiect semnat de Cristiano Ceccato este "Wangjing Soho" din Beijing, China.

arh. Pepe Gascón

Pepe Gascon a câștigat în 2012 International Architecture Award, una dintre cele mai importante distincții din domeniul arhitecturii. Proiectul câștigător este "Școala Specială Sant Miquel" din Barcelona, "un exemplu perfect de interacțiune cu orașul", care va fi prezentat pe 20 noiembrie la RIFF. În 2009, Pepe Gascon a primit din partea American Institute of Architects Medalia de Aur a Bienalei de Arhitectură de la Miami.

arh. Kristian Lars Ahlmark

Kristian Lars Ahlmark este Partener și Director al biroului din Copenhaga al schmidt/hammer/lassen architects. Arhitectul prezintă în prima sesiune plenară RIFF 2012, pe 19 noiembrie, proiectul "The Crystal", care a fost distins în ultimii doi ani cu importante premii internaționale. În 2012 a câștigat RIBA EU Award, iar în 2011 LEAF Award și European Steel Design Award.

www.ieriff.ro

De vorbă cu arhitectul Emil Ivănescu

Suntem la puțin timp după deschiderea oficială a Pavilionului României la Bienala de la Veneția. Te felicit pentru acest evident succes și mă grăbesc să aflu, la cald, câte ceva din felul cum ai trăit evenimentul.
Mulțumesc foarte mult! E greu de spus, fiindcă a fost o muncă obositoare și tensionată, dar suntem mulțumiți de ce am realizat. Ca după orice eveniment de genul acesta, nu îți mai dai seama bine ce se întâmplă, fiindcă ultima persoană la care te gândești ești tu. Sunt multe lucruri de făcut, multe detalii pe care trebuie să le ai în vedere, multe decizii de luat în timp foarte scurt. Cum orice eveniment și expoziție implică oameni, lucrul cu aceștia este printre cele mai grele.

O primă întrebare: ce ai simțit, ca foarte tânăr arhitect, să reprezinți România la o întâlnire atât de importantă pentru arhitecții din toată lumea?
Știu că pare mult prea diplomatic, dar în primul rând am simțit o mare responsabilitate. În mod normal, cred, ar trebui să simți o mare mândrie și bucurie. Când am câștigat concursul, cred că ultimele două trăiri nu au durat mai mult de o zi, atunci, la început. Aceasta probabil și din cauză că tocmai terminasem de organizat un alt eveniment complicat, Anuala de Arhitectură București 2012, și nu m-am mai putut detașa de el. Cu toate acestea, te simți totdeauna mândru când știi că vei putea realiza ceva într-un context atât de prestigios precum Bienala de Arhitectură de la Veneția.

Vreau să nu folosim nici întrebări și nici răspunsuri standard. Deci, care au fost așteptările și neliniștile tale lucrând la pregătirea pavilionului?
Cred că atât așteptările, cât și neliniștile s-au combinat, fiindcă pe toată durata organizării instalației nu ne-am gândit decât cum să putem duce la capăt un proiect care trebuie să exprime o anumită idee, nu foarte gustată, cred, de unii din colegii noștri. Nu e ușor să faci o expoziție despre o personalitate destul de oficială și încrâncenată, aș putea spune, în contextul unui eveniment, Bienala, care presupune tocmai spargerea acestor caracteristici. Deși e atât de specific României, problematica legată de Mincu (care de altfel ne-a adus și succesul la concursul național), putea să se transforme într-un insucces la nivel internațional. Insuccesul s-ar traduce prin faptul ca publicul Bienalei de la Veneția să ocolească pavilionul nostru. Conceptul ales și modul cum l-am pus în practică au anulat aceste temeri: aș vrea sa priviți în sală să vedeți câtă lume este înăuntru! În mod normal, când concepi un spațiu de expoziție pentru un eveniment ca Bienala ții cont de comoditatea vizitatorului, care în 2 minute intră, se uită și pleacă. Ceea ce am reușit să realizăm este un spațiu absorbant, în care te pierzi și care îți oferă în orice moment motive de a rămâne, măcar pentru câteva minute în plus. Priviți, sunt în sală oameni care stau de cel puțin 12 minute și încă nu par plictisiți. Interesant este că descoperă informații noi, la tot pasul, foarte rapid și esențial spuse. Când pleacă de la noi, nu pleacă doar cu o amintire plăcută sau neplăcută, estetică: ei pleacă cu o idee sau mai multe idei despre profesia de arhitect, despre România, despre faptul că toate acestea au fost generate în numele unui arhitect român – Mincu. În felul acesta așteptările noastre s-au împlinit într-o mare măsură.

Lăsând orgoliul la o parte, simți că de azi încolo ceva s-a schimbat în modul în care vei gândi arhitectura și imaginea ei?
Hmm, nu aș vrea să par mult prea pragmatic, dar după cum bine știți, contextul românesc de arhitectură este excesiv de constrângător, așa că, dacă vrei să gândești și să construiești efectiv arhitectură în România, ai puține opțiuni în a realiza elegant un proiect. De altfel și subiectul pavilionului, plecând de la exemplul lui Mincu, e foarte ancorat în problematica reală a profesiei de arhitect. Cu toate acestea, e o atmosferă generată de faptul că mai multe personalități se adună la un loc și discută despre arhitectură. Ce ai tu nou să le zici? Mai există ceva nou? Totul e nou? Cum faci ca să te distingi și oare e nevoie să te distingi într-un astfel de context? Aceste întrebări mi-au captat atenția și le-am dezvoltat și mai mult odată cu experiența Bienalei.
Ciudat, dar același sentiment l-am avut când am adunat citatele cu arhitecți români. Am căutat prin cărți și în revistele noastre articole scrise de nume cunoscute și mai puțin cunoscute de la noi. Căutarea nu a fost de lungă durată, dar, sincer vă spun, am descoperit articole scrise de nume sonore de la noi, ale căror discursuri, îmi pare rău să spun, nu aveau personalitate. O idee, un cuvânt, o frază, o formulare mai isteață ar fi trebuit să facă din acele texte o individualitate, ceva pe care să-l reții. Mi-am dat seama încă o dată că e foarte greu să-ți construiești o identitate viabilă și valoroasă într-un mediu limitativ ca al nostru. Cred că orice arhitect de la noi, care se implică atât în meserie, cât și în latura socială și culturală a arhitecturii românești, merită tot respectul.

De la concurs la finalizarea ideii pavilionului s-a întâmplat să schimbi sau să adaugi ceva?
Da, bineînțeles. Mereu căutăm să îmbunătățim ceea ce facem. Proiectul de concurs a fost unul realizat într-un timp foarte strâns, nu înaintea predării, ci exact în perioada sărbătorii pascale. Telefoane închise, facebook-ul oprit, messengerul scos, mai multe sticle de vin, un cozonac și o cafea pe masă, plus o idee interesantă, iată singurele ingrediente care au generat proiectul câștigător. Dacă vrei să câștigi un concurs, trebuie să fii foarte atent la cerințele lui. Proiectul cu Mincu a fost foarte atent la cerințele conceptuale ale concursului național. Cu toate acestea nu credeam că o să iasă câștigător, fiindcă, formal, era foarte puțin arhitectural. Atuul lui însă, pe lângă problematica legată de Mincu, a fost aceea cu timbrul de arhitectură. Practic, se putea realiza o instalație non-arhitecturală și participativă, care să comunice foarte intens despre arhitectură. Și acestea au fost ingredientele principale ale succesului proiectului *Play Mincu*. Cu toate acestea, el avea unele detalii, care se pretau într-un context autohton, dar pentru un context internațional acestea trebuiau revizuite și schimbate. Aici am operat modificări.

Am constatat în ultimele zile și azi, după deschidere, că ai avut parte de cei mai numeroși vizitatori; ce crezi că a adus nou pavilionul în reacția publicului vizitator?
Nu vreau să par deplasat, dar dacă vizitezi majoritatea pavilioanelor și expozițiilor din cadrul Bienalei actuale, descoperi multe idei, care fie au mai fost făcute, într-o formă sau alta, fie sunt idei mult prea simple și evidente. Pavilionul României a adus ceva cu totul nou și

neexplorat până acum: ideea cu timbrele şi cu ştampilele notariale transformate în instalaţie de produs valori de arhitectură este cu totul nouă, dar nespecifică unui eveniment de arhitectură. Faptul că întreaga instalaţie este un sistem interactiv şi participativ: tu singur poţi să ştampilezi, asemenea unui notar, şi astfel să produci timbre de arhitectură, deci valori oficiale recunoscute şi respectate într-o comunitate, a produs o reacţie foarte interesantă din partea publicului, dar şi a specialiştilor, până şi ei intrând în jocul Mincu. Cred că am fost printre puţinii care nu am interpretat în mod simplist şi literal conceptul Bienalei, de „common ground", teren comun. Noi am mers pe ideea de profesie şi de ingrediente ce stau la baza ei. Plecând de la exemplul lui Mincu, care a fost atât un inventator şi pedagog în arhitectură, dar şi politician român (fapt puţin cunoscut şi analizat) am surprins jocul dintre creaţie şi birocraţie, cei doi poli ai meseriei noastre. Cât de bine ştii să menţii acest echilibru; ce înseamnă jocul de putere dintre arhitect, client şi stat, toate aceste întrebări stau cumva în spatele scenei produsului de arhitectură, şi îl determină într-o manieră covârşitoare. În mod direct, majoritatea starurilor de arhitectură trecute şi actuale, au în spatele lor un astfel de aparat şi mecanism care le asigură supravieţuirea într-un context din ce în ce mai globalizant.

De când te cunosc, ai reuşit întotdeauna să-i atragi şi să-i mobilizezi pe studenţi la „proiectele tale". Există un secret al acestei colaborări sau e vorba doar de... carismă?
Cred că, mai întâi, trebuie să fii deschis către oameni, să vrei să ţii cont de ideile lor şi de păreri şi mai apoi să vrei să le şi oferi ceva. Dacă ai ce să le oferi interesant, adică un gând, o informaţie sau o experienţă acumulată, atunci este foarte bine, atunci cel puţin, câţiva oameni te vor urma.
„Proiectele" pe care le dezvolt în general au câte ceva din aceste idei. Modul cum eu interacţionez cu studenţii ţine de un anumit fenomen: eu învăţ de la ei şi, în felul acesta, şi ei învaţă de la mine. Cred că superioritatea nu ţine de rangul universitar, ci de calitatea gândului sau experienţei pe care o transmiţi. Degeaba ai doctorat, funcţie universitară, dacă nu eşti capabil să comunici sau să creezi ceva demn de acest rang şi să interacţionezi cu oamenii din jurul tău. În vremurile astea tulburi şi prea puţin culturale, văd latura asta universitară ca un fel de misionarism. Astfel am descoperit studenţi foarte interesanţi, foarte speciali şi foarte valoroşi, deşi nu sunt etichetaţi, după toate standardele şi barometrele birocratic-academice, ca exemple de urmat. O parte din ei fac parte din echipa *Play Mincu*.

Se cuvine să le dai numele!
O să-mi prezint atunci echipa *Play Mincu*:
Alături de mine, aş vrea să îi prezint pe Paul Popescu, artist media şi iniţiatorul Modulab, un laborator interdisciplinar de artă şi tehnologii noi; Laura Iosub, masterand UAUIM, a participat la diferite evenimente de arhitectură şi workshopuri care îmbină aspectul social şi ecologic cu cel strict profesional; Irina Bogdan, deşi încă tânără arhitect, a iniţiat şi organizat workshopuri şi laboratoare educative în domeniul proiectării parametrice, producând instalaţii urbane expuse la diferite evenimente importante precum Anuala de Arhitectură din Bucureşti. Este co-fondator al lui T_A_I group (Technology_ Architecture_Innovation); Ana Constantinescu, masterand UAUIM, a colaborat în câteva proiecte NGO de arhitectură şi design; Ioana Calen, filosof, jurnalist şi curator la Modulab. Alături de alţi câţiva prieteni care ne-au ajutat exclusiv la Veneţia, aceasta este echipa *Play Mincu*.

Ce nu ţi-a reuşit?
Sunt câteva lucruri care nu au reuşit. Cauza este diversă, de la întârzierea finanţării şi până la diferite tensiuni din grup. Cu toate acestea, ideea a fost expusă clar şi direct. Din păcate, lipsa fondurilor venite la timp (în contextul unei instabilităţi şi lupte politice pronunţate), ne-a determinat să luăm câteva decizii de criză. Acestea au avut consecinţele lor ulterior. Deşi, per total, instalaţia funcţionează bine, are unele zone în care sunt probleme şi încercăm să le remediem. Este până la urmă o instalaţie interactivă, care se uzează în timp.

Să ne întoarcem puţin la Ion Mincu, cel care te-a inspirat. Dar, mult mai direct, ce înseamnă pentru tine Ion Mincu?
Nu ştim foarte multe despre persoana Mincu. Tocmai de aceea mi s-a părut interesant când am aflat că a fost politician. Mi s-a părut mai simpatic. Era mult prea oficializat de cultura noastră arhitecturală. Era ca o figură de pe o monedă rece şi tăcută. Mi se pare mai uman acum ca politician român. De aici a plecat inspiraţia. Nu am vrut să reprezentăm arhitectura lui Mincu în pavilion, deşi în proiectul de concurs se realiza aceasta prin intermediul timbrului. Am vrut să reprezentăm această dublă calitate de arhitect şi politician, de oficial şi creativ, de eliberare şi birocraţie. Asta mi se pare mult mai interesant. De aici a plecat totul. Ştiţi, de multe ori astăzi, arhitecţii pornesc cu forma şi apoi creează un concept – „aşa că e la modă", zic ei. În acest proiect, am creat întâi conceptul şi apoi forma a fost o consecinţă. Am căutat diferite forme pentru ideea asta, în final am rămas la cea care părea cea mai puţin pompoasă şi mai clară. În momentul când ne-am confruntat cu problemele financiare, oricum alegerea a fost instantanee. (râde)

Sunt în expoziţie multe definiţii date arhitecturii. Care dintre ele îţi este ţie mai apropiată?
Sunt multe citate acolo, foarte spumoase unele dintre ele, de la Coco Channel şi Charlie Chaplin până la Seneca. Dar ce mi-a rămas întipărit în minte nu defineşte explicit arhitectura. Este un citat al lui Antonio Sant'Elia, foarte simplu: „Vezi ceea ce ştii".

Înainte de a încheia, spune-mi unde crezi că te situezi, în confruntarea cu celelalte pavilioane? Speri măcar la o menţiune?
Chiar dacă pare paradoxal ce spun acum, nu am gândit această expoziţie pentru o confruntare internaţională. Deşi mulţi vizitatori care au văzut instalaţia au bătut tot felul de apropouri – că vom câştiga ceva –, momentan nu cred că avem „infrastructura" asigurată pentru a primi un premiu. Deja publicul a votat: pe un site de specialitate pavilionul nostru a fost inclus în primele 7 care ar trebui vizitate. Revista *Domus* a scris despre noi. Şi asta în condiţiile în care nu am mai avut resurse pentru publicitate.

Experienţa Bienalei de la Veneţia va aduce ceva nou în Anuala de la Bucureşti din 2013 ?
Multe lucruri noi. Deja am reuşit să dăm o formă nouă Anualei şi publicul a început să simtă. Cred că trebuie să facem nişte schimbări mai radicale dacă vrem ca publicul să vină la noi. Exemplul Bienalei de la Veneţia este grăitor: cu cât oficializezi mai mult un eveniment de artă şi cultură, cu atât parcă îşi pierde din savoare. Poate e şi din cauza crizei, dar ediţia din anul acesta a Bienalei nu mai are strălucirea ediţiilor precedente. Şi pavilioanele par foarte cuminţi şi predictibile în abordări. Cu Anuala din Bucureşti trebuie să descleştăm latura asta oficioasă. Trebuie mult mai mult deschisă publicului şi spaţiului public. Şi altă barieră de trecut: Anuala nu trebuie să fie doar despre ce s-a construit anul trecut in Bucureşti. E corectă ideea, dar lucrurile au mai evoluat, publicul cere mai mult şi statutul arhitectului s-a îmbogăţit. Trebuie să oferim atât arhitecţilor bucureşteni, cât şi studenţilor, dar şi publicului un prilej de intersecţie mai puternică sub forma evenimentelor culturale. În definitiv, arhitectura, pe lângă latura sa economică şi socială, este eminamente un act de cultură. Cam asta ar trebui să devină Anuala. Până acum ea a stat închisă în galerii, de acum înainte ar trebui să umble zgomotoasă pe străzi!

Spune-mi o singură vorbă, de încheiere!
Play Mincu!

Un interviu de prof. dr. arh. Mircea Ochinciuc,
Preşedinte OAR Bucureşti (26 august 2012)

Istorie şi pseudo-modernizare

Dragi colegi,

În numărul 39 al Buletinului „Arhitecţii şi Bucureştiul" v-am prezentat poziţia conducerii Filialei Bucureşti a OAR legată de declararea ansamblului de bulevarde din nordul capitalei – Kiseleff, Prezan şi Aviatorilor – ca monument istoric categoria A.
În completare, am reprodus şi corespondenţa dintre Filiala Bucureşti şi Ministerul Culturii şi Patrimoniului Naţional.
Adăugăm astăzi alte două documente emise în lunile august – septembrie, respectiv Comunicatul de Presă semnat împreună cu Institutul de Istorie „Nicolae Iorga" şi scrisoarea adresată noului Ministru al Culturii domnul Puiu Haşotti pentru reanalizarea cererii noastre de clasare.
Între timp, Primăria Municipiului Bucureşti face presiuni asupra Ministerului Dezvoltării Regionale şi Turismului pentru obţinerea avizelor în favoarea proiectelor de pasaje subterane de mare viteză în Piaţa Presei Libere şi Piaţa Charles de Gaulle.
Vă cerem sprijinul, rugându-vă să vă exprimaţi punctul de vedere faţă de aceste iniţiative în paginile buletinului nostru.

Cu stimă,
prof. dr. arh. Mircea Ochinciuc
Preşedinte O.A.R. Bucureşti

Filiala Bucureşti a Ordinului Arhitecţilor din România
Institutul de istorie „Nicolae Iorga"

Comunicat de presă

Referitor la concluziile dezbaterii din 26 Iulie 2012 cu titlul „Istorie şi pseudo-modernizare. Pasajele rutiere din Piaţa Charles de Gaulle şi Piaţa Presei Libere în contextul ansamblului protejat Bd. Aviatorilor, Bd. Kiseleff şi Bd. Constantin Prezan", care a avut loc la Institutul de Istorie „Nicolae Iorga" din Bucureşti.

Dezbaterea, organizată în urma intenţiilor exprimate public ale primăriei capitalei cu privire la demararea lucrărilor de construcţie a pasajului rutier şi a parcării subterane de la Piaţa Charles de Gaulles, a urmărit exprimarea punctului de vedere al organizaţiilor profesionale şi al istoricilor cu privire la impactul acestor intervenţii într-o zonă a Bucureştiului atât de valoroasă şi reprezentativă.

În ultimii ani se propun recurent, din partea Administraţiei oraşului, intervenţii prezentate drept „infrastructură" în „triunghiul de aur" al Bucureştiului – zona delimitată de bulevardele Şos. Kiseleff – Bd. Prezan – Bd. Aviatorilor. Aceste aşa zise proiecte de modernizarea sunt realizate unilateral, din punct de vedere al problemelor de trafic şi al rezolvării unor funcţiuni discutabile (fluidizarea circulaţiei auto în zonă) şi au ca rezultate nedorite „trecerea patrimoniului locuitorilor în custodia şoferilor şi transformarea acestei foarte valoroase arii de reprezentare în poarta de acces rapid către inima oraşului", conform domnului prof. dr. arh. Mircea Ochinciuc, Preşedinte ale Filialei Bucureşti a OAR.
Concret, este vorba de propunerea de a fi realizate în spaţiul indicat 4 pasaje subterane care vor avea consecinţe iremediabile asupra valorii patrimoniale a zonei, din moment ce construirea lor va modifica fundamental caracterul cultural al ariei precizate – reprezentarea, prezenţa elementului uman, calitatea de spaţiu de promenadă a acestor bulevarde va fi distrusă –, consecinţa pe termen lung a intervenţiilor fiind aceea că zona va fi din ce în ce mai evitată de oameni, iar sporirea numărului de automobile va duce la degradarea în continuare a calităţii mediului în această zonă a oraşului.
Bulevarde comparabile ca mărime şi vocaţie există în toate oraşele cu valori patrimoniale ale Europei, numai că „acolo nu se fac sacrificii în numele unei cauze mai mult decât discutabile" (Mircea Ochinciuc).

Ordinul Arhitecţilor Bucureşti a avut anul trecut iniţiativa unui studiu istoric al zonei, realizat de prof. dr. arh. Nicolae Lascu, studiu care ar sta la baza clasificării zonei ca monument istoric clasa A şi care consemnează îndeplinirea tuturor criterille necesare clasării:
a. Criteriul vechimii = mare;
b. Criteriul referitor la valoarea arhitecturală, artistică si urbanistică = foarte mare;
c. Criteriul referitor la frecvenţă, raritate şi unicitate = excepţional;
d. Criteriul referitor la valoarea memorial simbolică = mare.

Cererea de clasare a fost avizată favorabil de către secţiunea de evidenţă (24.10.2011) ca şi în plenul Comisiei Naţionale a Monumentelor Istorice (30.11.2011), dar a fost în cele din urmă respinsă de către Ministerul Culturii şi Patrimoniului Naţional (18.01.2012).
Acesta a argumentat refuzul prin răspunsuri nefondate precum: „acordarea acestui statut zonei va face ca orice intervenţie, chiar în caz de necesitate, să fie imposibilă", ceea ce constituie un neadevăr, deorece, conform legii, asupra oricărui monument se poate interveni imediat în caz de urgenţă.
De asemenea, ministerul a proclamat că: „o stradă cu caldarâmul ei nu poate fi clasată ca monument istoric", iarăşi greşit, deoarece există multe cazuri de bulevarde, scuaruri, pieţe publice clasate monument şi în ţări precum Franţa, Germania, Anglia şi Statele Unite o astfel de clasificare a fost şi este perfect posibilă şi uzitată.

Acelaşi Minister al Culturii a acordat însă aviz favorabil celor două proiecte iniţiate de Primăria Municipiului Bucureşti care prevăd construirea unor pasaje subterane carosabile pe Şoseaua Kiseleff (în Piaţa Presei Libere) şi pe bulevardul Aviatorilor (în Piaţa Charles de Gaulle).
Dl. prof. dr. arh. Mircea Ochinciuc a criticat, referindu-se la proiectele de infrastructură, nivelul unui astfel de urbanism care constituie numai „alibi"-ul pentru un plan de fluidizare al traficului auto, şi care nu mai are nimic de a face cu principiile de dezvoltare integrată ale unui oraş european, aşa cum ar fi de dorit.
„Dacă societăţile mai avansate, şi noi dorim să credem că Bucureştiul este un oraş european cu o astfel de civilizaţie, au trecut la etapa serviciilor şi a propunerilor alternative de circulaţie sau şi de protecţie a pietonului, noi ne aflăm la stadiul civilizaţiei cărbunelui şi petrolului. Din punct de vedere cultural, Bucureştiul era, acum 100 de ani, la nivelul oricărei capitale europene, în vreme ce astăzi el nu mai poate suporta niciun fel de comparaţie în acest sens." (prof. dr. arh. Dan Marin)

A fost de asemenea subliniată încadrarea valorii ansamblului urbanistic Aviatorilor, Kiseleff, Prezan între exemplele de excepţie ale marilor metropole europene cu reverberaţii şi dincolo de ocean, concepută în sec. 19, cum ar fi în Paris, Londra sau Berlin.

Dezacordul reprezentanţilor organizaţiei profesionale a arhitecţilor faţă de aceste intenţii ale primăriei şi faţă de procedura de constituire a unor astfel de documentaţii a fost exprimat clar prin vocile

domnilor prof. dr. arh. Mircea Ochinciuc, prof. dr. arh. Nicolae Lascu şi conf. dr. arh. Dan Marin.
Astfel de demersuri ar trebui să urmeze calea concursurilor publice, cu atât mai mult cu cât, ca importanţă, ele se pretează unei astfel de abordări concurenţiale şi profesioniste. Aceste „acte şi gesturi cu mari consecinţe nu ar trebui în niciun caz să fie lăsate la competenţa făcătorilor de garaje". (prof. dr. arh. Mircea Ochinciuc)

Dezbaterea a evidenţiat de asemenea efectele unor asemenea intervenţii:
– Gravele degradări aduse aspectului şi calităţii actuale ale acestei artere prin aşa-zisa modernizare care constă din construirea unui mall comercial, cu parcări şi mai ales a pasajele rutiere, de viteză, ale căror bretele de acces vor distruge zona de promenadă pe o lungime de cca. 4 x 400 m, adică un total de 1,2 km pe cele două direcţii.
– Distrugerea gravă a spaţiului verde în condiţiile în care Bucureştiul este un oraş deficitar în spaţii verzi şi cu un grad de poluare foarte ridicat.
– Tăierea a cca. 300 de arbori cu o vechime de 50-100 de ani, dintre care unii ar merita să fie clasaţi ca monumente ale naturii.

Gazdele dezbaterii, domnul dr. Ovidiu Cristea, Director al Institutului „Nicolae Iorga", şi doamna dr. Elena Căzan, director adjunct al aceluiaşi institut, şi-au exprimat îngrijorarea din punctul de vedere al istoricului, de a asista la degradarea şi chiar distrugerea unui asemenea ansamblu istoric al Bucureştiului, evidenţiind rolul pe care acest bulevard l-a jucat în viaţa bucureştenilor de-a lungul secolelor.

Au mai participat la dezbatere pe lângă membri importanţi ai organizaţiilor profesionale (OAR, UAR, RUR), intelectuali de marcă, membri ai Academiei, reprezentanţi ai Ministerului Culturii, arhitecţi (Şerban Sturdza, Aurelian Trişcu, Doina Bubulete, Sanda Ignat, Alexandru Nicolae Panaitescu, Ileana Zamfir, George Mitrache), oameni de presă şi televiziune, reprezentanţi ai ONG-urilor militante pentru patrimoniu (Salvaţi Bucureştiul, Pro.Do.Mo) care şi-au exprimat la unison dezacordul faţă de degradarea pe orice cale a patrimoniului urban, cu atât mai mult cu cât el este şi aşa destul de redus şi se cere protejat şi păstrat, în niciun caz diminuat sau distrus.

S-a decis ca, în urma acestei dezbateri, OAR filiala Bucureşti şi Institutul de Istorie „Nicolae Iorga" să înainteze noului ministru al Culturii şi Patrimoniului o solicitare de reluare a cererii noastre de clasare ca monument istoric categoria „A" a ansamblului de bulevarde din nordul capitalei.

preşedinte OAR filiala Bucureşti
prof. dr. arh. Mircea Ochinciuc

director adjunct al Institutului
„Nicolae Iorga" dr. Elena Căzan

Domnului Puiu Haşotti, Ministrul Culturii
Ministerul Culturii şi Patrimoniului Naţional
Bulevardul Unirii nr. 22, sector 3, Bucureşti

Bucureşti, 03.09.2012

Scrisoare deschisă adresată domnului Ministru Puiu Haşotti,

Referitoare la concluziile dezbaterii care a avut loc la Institutul „Nicolae Iorga" în cadrul unei mese rotunde cu tema: pseudo-modernizarea Bulevardului Aviatorilor

Stimate domnule Ministru,

Ne adresăm Domniei Voastre, în speranţa că veţi reanaliza avizul favorabil emis de predecesorul Dvs., domnul Kelemen Hunor, prin care s-au aprobat proiectele de fluidizare a traficului: pasajele subterane din Piaţa Charles de Gaulle şi Piaţa Presei Libere.
De asemenea, vă rugăm să reanalizaţi şi cererea Ordinului Arhitecţilor, Filiala Bucureşti, din 14.06.2011, de clasare a sistemului de bulevarde urbane compus din şoseaua G-ral Pavel Dimitrievici Kiseleff, bulevardul Aviatorilor şi bulevardul Mareşal Constantin Prezan ca ansamblu-monument istoric clasa A.

Precizăm în acest sens că există avizul favorabil al secţiunii de evidenţă din 24.10.2011 şi avizul favorabil al Comisiei Naţionale a Monumentelor istorice din 30.11.2011, dar domnul Kelemen Hunor nu a luat în considerare aceste avize.

Drept urmare, Ordinul Arhitecţilor, Filiala Bucureşti, a supus dezbaterii publice, la sediul Institutului de Istorie „Nicolae Iorga", proiectele pasajelor propuse de către Primăria Municipiului Bucureşti în pieţele Charles de Gaulle şi Piaţa Presei Libere, ocazie în care Institutul şi-a oferit sprijinul deplin în acest demers.

Dezbaterea a evidenţiat câteva aspecte, conţinute, de altfel, şi în studiul istoric realizat de domnul prof. Dr. Arh. Nicolae Lascu, care a fundamentat cererea de clasare:

1. Vechimea şi tradiţia acestui ansamblu ca spaţiu public de promenadă începând cu anul 1840. (Şoseaua Bucureşteană a fost un loc de notorietate europeană, aşa cum reiese din toate relatările vizitatorilor străini la Bucureşti din acea vreme)

2. Gravele degradări aduse aspectului şi calităţii actuale ale acestei artere prin aşa-zisa modernizare care constă din mallul comercial, parcări şi mai ales pasajele rutiere, ale căror bretele de acces vor distruge zona de promenadă pe o lungime de cca. 1.000 m.

3. Distrugerea gravă a spaţiului verde în condiţiile în care Bucureştiul este un oraş deficitar în spaţii verzi şi cu un grad de poluare foarte ridicat.

4. Tăierea a cca. 300 de arbori cu o vechime de 50-100 de ani, dintre care unii ar merita să fie clasaţi ca monumente naturale.

5. Încadrarea valorii ansamblului urbanistic Aviatorilor, Kiseleff, Prezan în exemplele de excepţie ale marilor metropole europene cu reverberaţii şi dincolo de ocean, concepută în sec. 19, cum ar fi în Paris, Londra sau Berlin.

6. Protestul nostru este cu atât mai vehement cu cât nici măcar intenţiile aberante ale lui Nicolae Ceauşescu din anii '80, de a distruge vestigiile arhitecturale din trecutul urbanistic al Bucureştiului, nu au afectat ansamblul acesta din nordul capitalei.

Ordinul Arhitecţilor Filiala Bucureşti şi Institutul „Nicolae Iorga" se adresează domniei voastre în primul rând ca unui istoric şi apoi ca unui ministru al culturii.
Sperăm că îmbinarea fericită a celor două situaţii să aducă decizia cea mai potrivită asupra pericolului la care este expus ansamblul urbanistic Şos. Kiseleff, Bd. Aviatorilor şi Bd. Constantin Prezan.

preşedinte OAR filiala Bucureşti
prof. dr. arh. Mircea Ochinciuc

director adjunct al Institutului
„Nicolae Iorga", dr. Elena Căzan

Schimbări legislative pentru protecţia patrimoniului

Miercuri, 12 septembrie, Asociaţia Salvaţi Bucureştiul a organizat o dezbatere în cadrul Centrului de Cultură Arhitecturală în vederea realizării unei propuneri legislative de modificare a Legii 422/ 2001 a monumentelor istorice şi a altor acte normative cu impact asupra patrimoniului.

La eveniment au participat reprezentanţi ai Uniunii Arhitecţilor din România şi Ambasadei Franţei, care au sprijinit realizarea acestui proiect, membri ai societăţii civile, Ordinului Arhitecţilor din România, Universităţii de Arhitectură şi Urbanism „Ion Mincu" din Bucureşti, consiliului local, precum şi specialişti din diferite domenii şi media.

Pe ordinea de zi s-au regăsit principalele probleme legate de funcţionarea sau, mai bine zis, nefuncţionarea sistemului de patrimoniu din România. Pe fondul legii 422/2001, s-au dezbătut sfera de aplicabilitate a ordonanţei, proceduri de aplicare a legii, reglementări, instituţii, mecanisme de acţiune de urgenţă, sancţiuni, măsuri de expropriere, statutul ONG-urilor. Pe scurt, într-un document de aproximativ 9 pagini, a fost aşternută o versiune aproape ideală de sistem legislativ românesc pentru protecţia patrimoniului.

De la înlocuirea termenului de monument istoric din titlul legii cu cel de patrimoniu, crearea de cazuri particulare de PUZ-uri pentru zonele protejate, definirea zonelor de protecţie a monumentelor istorice a spaţiilor de vizibilitate şi covizibilitate, a zonelor de salvgardare până la extinderea ariei de interes către alte regulamente şi normative şi educaţia în şcoli, s-au dezbătut în detaliu toate chichiţele legislative, modelele europene şi riscurile autohtone.

Discuţia, care a durat mai bine de patru ore, a conturat şi mai bine portretul unui oraş perfect în care oamenii ştiu să respecte clădirile vechi, administraţia locală, instituţiile avizate şi societatea civilă lucrează în comun pentru bunul mers al societăţii, iar corupţia este doar o legendă urbană.

Într-o intervenţie pasageră şi mult prea timidă, cineva a ridicat o problemă cât se poate de practică şi concretă: pentru ca acest vis frumos să devină realitate, el trebuie să treacă prin filtrul clasei politice, aceeaşi care este răspunzătoare de toate nenorocirile la care asistăm zi de zi în circul urban. Cum vom proceda astfel încât visul oraşului perfect să fie aprobat tocmai de cei care îl mutilează cu conştiinciozitate şi perseverenţă de peste două decenii?

Toţi participanţii la acest gen de dezbateri cunosc atât problemele legislaţiei în vigoare, cât şi multiple soluţii teoretice de ameliorare a procesului firesc de dezvoltare urbană în raport cu patrimoniul construit. Atât timp cât discursul fiecăruia va începe cu un „eu nu sunt de acord", categoric şi scopul acestuia nu va fi abordarea unei strategii de negociere cu clasa politică, toate aceste proiecte, altminteri frumoase, nu vor rămâne decât basme de adormit copiii. / LOREDANA BRUMĂ

„Pe urmele arhitectului Cristofi Cerchez prin Bucureşti"

La împlinirea a 140 de ani de la naşterea lui Cristofi Cerchez (1872-1955), Asociaţia Istoria Artei organizează activităţi culturale în vederea readucerii în atenţia publicului bucureştean a creaţiei şi a personalităţii arhitectului. Activitatea acestuia poate fi urmărită de-a lungul a 47 de ani, fiind un reprezentant de seamă al stilului neoromânesc.

În perioada 8 septembrie – 17 noiembrie 2012, în fiecare sâmbătă, organizăm tururi ghidate gratuite în două zone, alternativ: Şosea – Parcul Filipescu – Parcul Bonaparte şi Grădina Icoanei – bd. Carol – str. Mântuleasa – str. Remus – piaţa Sf. Ştefan – str. Popa Nan. Vom avea astfel ocazia să vizităm şi să povestim despre principalele 17 imobile bucureştene din traseul urban „Pe urmele arh. Cristofi Cerchez prin Bucureşti".

Din data de 17 septembrie, în şcolile şi instituţiile partenere, vor avea loc ateliere de istoria arhitecturii bucureştene, destinate elevilor claselor I-IV, urmate de tururi ghidate la diverse vile proiectate de arh. Cerchez.

În cadrul proiectului au fost realizate două materiale tipărite: o hartă „Traseu urban arh. Cristofi Cerchez" şi un caiet de activităţi creative inspirate din lucrările arh. Cristofi Cerchez.

Proiectul „Pe urmele arh. Cristofi Cerchez prin Bucureşti" beneficiază de finanţarea Ordinului Arhitecţilor din România, din taxa de timbru de arhitectură.

Pentru mai multe detalii şi înscrieri:
drd. Oana Marinache, istoric de artă,
asociatiaistoriaartei@gmail.com
http://asociatiaistoriaartei.blogspot.ro/
http://cristoficerchez.blogspot.ro/

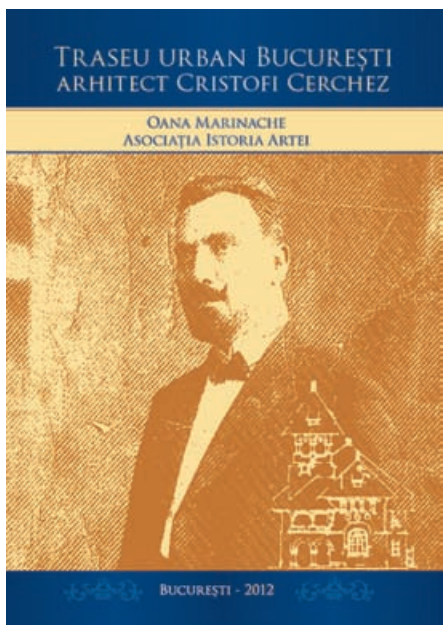

Pot copiii din România să învețe în clădiri care?...

... au lumină naturală din abundență, iar iluminatul folosit este unul eficient
... nu conțin substanțe toxice
... dețin un sistem de izolare fonică eficient
... reduc consumul de energie și au un impact redus asupra mediului înconjurător
... au un ambient estetic și pozitiv ce încurajează o participare ridicată și activă în timpul orelor de curs?

ROMANIA GREEN BUILDING COUNCIL
www.RoGBC.org

Prezintă

CONSTRUIEȘTE ȘCOLI VERZI

Sumar

Consiliul Român pentru Clădiri Verzi organizeaza un concurs național in perioada 3-21 Septembrie 2012 pentru școlile din România ce va avea ca premiu produse și materiale de construcții sustenabile, servicii și tehnologii, benefice școlii câștigătoare, ce vor contribui la crearea unui proiect demonstrativ, informativ și aspirațional pentru vizitatori.

Toate școlile din România interesate de extinderea eforturilor de a schimba design-ul, construcția și funcționarea unităților de învățământ cu scopul integrării experiențelor de învățare ale elevilor, sunt invitate să aplice pentru a câștiga un premiu substanțial în vederea obținerii unei școli mai „verzi".

Premiile vor fi donate de către companii, lidere în domeniul construcțiilor verzi ce vor furniza soluții eficiente destinate îmbunătățirii semnificative a sănătății ocupanților unei clădiri, a abilității de învățare a elevilor / studenților precum și a principiilor de eficiență energetică și a responsabilității față de mediu aferente unui proiect de construcție și renovare.

Concursul se va desfășura în paralel cu „Ziua Internationala a Școlilor Verzi (Green Apple International Day of Service)", proiect inițiat de Centrul pentru școli verzi, parte componentă a U.S. Green Building Council. http://www.centerforgreenschools.org/home.aspx.

Implicare

Școlile si universitățile interesate de participare sunt rugate să o contacteze pe Cristina Șiu, leader al Campaniei „Construiește Școli Verzi", la adresa de email: Cristina.Șiu@RoGBC.org sau la numerele de telefon: +40 21 222 0011; +40 21 222 5135. **Vă rugăm vizitați www.RoGBC.org pentru detalii legate de criteriile concursului și contactați echipa RoGBC pentru întrebări legate de eligibilitate și procesul de înscriere.**

Campanie pentru încurajarea inițiativelor de construcție de școli verzi și o școala demonstrativă în România.

Câştigătorii concursului Talent Scouting, BIFE 2012

Pe data de 12 septembrie, în prima zi a Târgului Internaţional de Mobilă BIFE 2012, în cadrul unei conferinţe, au fost anunţaţi câştigătorii concursului Talent Scouting organizat de BIFE şi igloo media. Din cele 44 de proiecte înscrise în competiţie, 21 au fost selectate pentru o expoziţie ce a putut fi vizionată la Centrul Expoziţional Romexpo pe toată perioada târgului.

Autorii primelor trei proiecte în ordinea notelor obţinute în urma jurizării au fost răsplătiţi cu excursii la celebre târguri de specialitate din Italia, Marea Britanie şi Germania precum şi abonamente la revista Igloo habitat & arhitectură. S-au mai acordat Premiul de Popularitate, proiectului care a strâns cele mai multe voturi şi Premiul Special, unui proiect care a dat dovadă de mare creativitate, deşi nu a respectat întru totul cerinţele competiţiei.
Juriul, alcătuit din arh. Şerban Ţigănaş, arh. Adrian Ciocăzanu, lect. dr. arh. Cristina Şerban, arh. Corvin Cristian şi Camelia Şucu, a remarcat atât tendinţa participanţilor de a se inspira din modele tradiţionale, cât şi creativitatea şi diversitatea proiectelor. Deşi o serie dintre proiecte reinventează ideea de masă + scaun, juriul a apreciat în mod deosebit acele variante care răspund cu adevărat nevoilor utilizatorilor şi pot fi transpuse cu uşurinţă în realitate.
Detalii suplimentare despre concursul Talent Scouting puteţi găsi pe **blog.igloo.ro** şi **www.bife.ro**.

Loc I
Moreana
Autor: Matei Suciu

Proiectul prezentat se inspiră din modelul scaunului tradiţional sub forma unui taburet cu trei picioare. Forma triunghiulară a şezutului scaunelor, cu laturile uşor curbate şi neregulate, încearcă să păstreze caracterul rudimentar al procesului de fabricaţie folosit de meşterii populari, creând de asemenea unitate vizuală şi constructivă cu planurile şi proiecţiile descrise de cele trei picioare. Această formă se păstrează şi la blatul mesei evidenţiind unitatea vizuală a celor două elemente, dar şi funcţionalitatea în plan social. Dispunerea celor 6 persoane pe laturile mesei este 2/2/2 şi nu 2/1/2/1 cum este pe forma clasică. În acest context devine inutilă întrebarea: „Cine stă în capul mesei?"
Tehnologia necesară, dar şi materialele folosite fac posibilă fabricarea acestor produse fie în serie mică, fie în serie mare, păstrându-se un raport relativ constant între cost şi beneficiu, în cazul ambelor variante.

Loc II
Masa fertilă
Autori: Alexandru Fleseriu, Eszter Peter

Astăzi viaţa urbană tinde să ducă lipsa ceremoniei mesei de zi cu zi. Însă omul oraşului încearcă să păstreze acele mese pentru evenimente speciale, unde pregătitul mâncării face parte din specificul acestor ocazii. Folosirea ingredientelor proaspete, cultivate în cantităţi mici acasă, se răspândeşte.

Masa şi scaunul întruchipează câte un arhetip de mobilier, greu de regândit în designul contemporan. Iar luatul mesei reprezintă folosinţa principală a acestui mobilier. Prin natura materialor din care e construit, acest set va fi folosit cel mai probabil pe balcon şi pe acoperişul terasă, unde se poate savura o masă în perioadele temperate ale anului. Grătarul metalic, care constituie blatul mesei, este o suprafaţă multifuncţională. Prin acesta cresc şi ies la suprafaţă acele mirodenii, care pot fi culese cu câteva secunde înainte de masă. Ghivecele pot fi schimbate după dorinţe, ierburile vor creşte la loc în câteva săptămâni, în timp ce aspectul mesei se schimbă continuu.

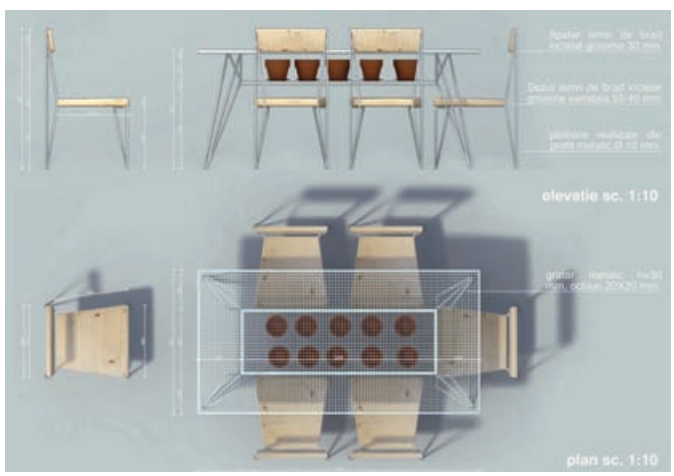

Loc III
O masă pentru generaţii
Autori: Matei Băcanu, Tudor Alexandru Gherman

Într-o locuinţă, masa are o simbolistică specială ce îşi găseşte rădăcinile în timpuri arhaice. Dincolo de funcţionalitatea sa evidentă, masa şi ideea de „a lua masa în familie" reprezintă un catalizator al generaţiilor, un motiv pentru care cei tineri se întorc în casa părintească, un mod prin care tradiţiile se perpetuează de-a lungul timpului. Designul propus încearcă să readucă într-o locuinţă contemporană valorile familiei, valori pe care societatea actuală tinde să le uite. Noi am văzut importante tocmai aceste valori şi am considerat că ele sunt conţinute ca într-o ţesătură de covorul popular, pentru strămoşii noştri acesta fiind un element important al casei: era casa însăşi, devenea podea, perete, masă, loc de rugăciune.

Astfel, am pornit de la interpretarea unor motive arhaice ce se regăsesc în ţesătura acestor covoare şi am creat o masă cu şase scaune care să exprime aceste simboluri.

Compoziţional, masa este formată dintr-un brâu simplu de lemn şi o zonă centrală cu un model „ţesut" din metal şi lemn. Scaunele preiau materialele mesei într-un design epurat, formând împreună cu masa un ansamblu cu o estetică contemporană.

Materialele utilizate sunt bucăţi de lemn de stejar şi nuc, dispuse şi tratate diferit pentru a obţine un desen complex. În completarea acestora, metalul tratat cu vopsea cauciucată realizează structura pieselor ansamblului şi elementele de decor ale mesei.

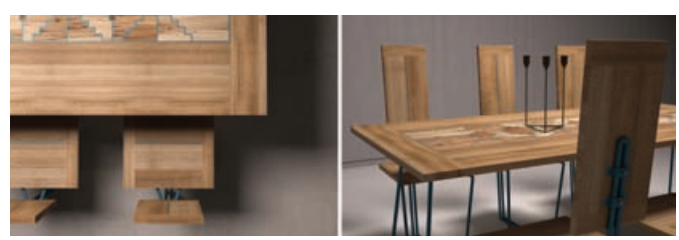

Premiul de Popularitate
Branch
Autor: Alexandra Georgie Zamfirescu

„Branch" este un ansamblu de mobilier destinat spațiilor exterioare, ce îmbină geometria minimalistă cu formele organice pure, pentru a aduce natura mai aproape de habitatul urban. Elementele și texturile folosite exprimă într-un limbaj unitar frumusețea naturii, în toată simplitatea sa. Obiectele de mobilier sunt realizate pe un cadru suport metalic din țeavă cu profil rectangular, de 1,5, respectiv 2 cm, vopsită în câmp electrostatic – tehnologie ce exclude folosirea solvenților, contribuind astfel la protecția mediului. Folosirea tensiunii fibrelor naturale conferă scaunelor o siluetă pe cât de sculpturală, pe atât de ergonomică. Spătarul format dintr-un mănunchi de nuiele de ratan este sprijinit punctual și are doar baza fixă, fiind lăsat liber pe toată înălțimea, pentru a prelua înclinația corpului uman și pentru a-l susține. Ușor, datorită miezului moale, dar rezistent prin scoarța fibroasă, ratanul este flexibil – se îndoaie și își recapătă forma imediat, rezistând impactului repetat. Șezutul și blatul de masă propuse sunt din placaj marin din lemn de Okoume, esență similară mahonului, cu fibra aparentă, ce îi conferă un aspect decorativ și caracteristici tehnice ce rivalizează ca performanță în rezistență și greutate cu compozitele evoluate. Un decupaj în formă de ramură de copac decorează blatul mesei, proiectându-se în prezența luminii pe pardoseală, ca simbol al unei comuniuni a obiectului cu mediul din care va face parte.

Premiul Special
M+4S
Autor: Sabin Ionuț Dumitriu

Setul propus este simplu, adaptabil și ușor ironic. S-au utilizat două materiale, lemn de stejar și bară metalică având diametrul de 10 mm. Masa a fost prevăzută cu un gol central care poate fi utilizat ca suport pentru o lampă, o vază, o farfurie. Acest gol este ridicat peste nivelul general al mesei pentru a permanentiza prezența unui element „adițional" pe masă.

SIGURANȚA UNUI VIITOR EFICIENT

Armonie, design, eleganță sau creativitate. Acestea sunt doar câteva dintre elementele unui dialog arhitectural și, totodată, așteptările și dorințele beneficiarilor finali. Dar acestea nu sunt singurele cerințe pe care viitorul proprietar al unui proiect le solicită arhitectului sau proiectantului. În condițiile în care consumurile energetice sunt tot mai mari, prețul energiei este într-o continuă creștere, iar orașul este tot mai gălăgios, soluțiile imaginate și proiectate de către arhitect trebuie să fie ingenioase, performante tehnologic și, mai mult decat atât, eficiente energetic și fonic.

Tocmai pentru a eficientiza consumurile energetice ale unei imobil, cât și pentru a reduce cheltuielile cu mentenanța, VEKA propune și pieței din România soluții ultra-performante de izolare termică și fonică, profile realizate respectând cele mai stricte normative germane. Astfel, atât sistemul ALPHALINE 90 cât și noul sistem SOFTLINE 82 sunt sisteme de profile VEKA ce, în funcție și de vitrajul termoizolant folosit, reduc considerabil pierderile energetice ale unei clădiri. Ambele sisteme, beneficiind de soluțiile multicamerale cu șase sau șapte camere interne de izolare, precum și de sistemul de etanșare în trei planuri (3 garnituri), pot oferi coeficienți de izolare termică superiori, perfect compatibili cu cerințele de izolare termică a construcțiilor de tip pasiv (în funcție de pachetul de sticlă folosit pot fi obținuți coeficienți de izolare termică per element de fereastră < 0,8 W/m^2K).

Dar tâmplăria nu trebuie să fie doar performată din punct de vedere energetic. Traficul din marile orașe devine tot mai aglomerat, fapt ce se traduce prin zgomot infernal și poluare fonică ce afectează, în timp, sănătatea fizică și mentală a oamenilor. Din fericire, soluțiile VEKA realizate exclusiv în clasa A de calitate (conform SR EN 12608) pot oferi beneficiarilor finali siguranța de a lăsa la fereastră zgomotul tot mai deranjant al străzii. În plus, sistemele VEKA pot fi dotate opțional cu elemente ce asigură o protecție fonică superioară, inclusiv pachete speciale de sticlă cu grosimi de până la la 52 mm.

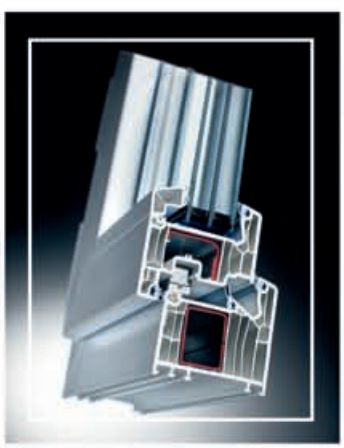

SOFTLINE 82 poate fi folosit și în cazul caselor pasive, datorită coeficientului de transfer termic de până la Uw de 0,67 W/m^2K

Sistemele VEKA sunt disponibile în aproape 50 de folieri în culori RAL, în imitații de lemn sau în folieri metalice termorefractare

Astfel, conferind tâmplăriei coeficienți de izolare termică și fonică superiori, și beneficiind de versatilitatea profilelor realizate exclusiv în clasa A, sistemele de ferestre și uși VEKA pot fi folosite atât pentru construcțiile noi, pentru renovarea clădirilor vechi, dar și în cazul caselor pasive. Sistemele VEKA răspund astfel, concomitent, oricărei provocări: varietatea stilului arhitectural, designului clasic sau elegant, cât și, în același timp, cerințelor de termo și fono-izolare, crescând confortul beneficiarilor.

Pentru mai multe informații vizitați: www.veka.ro , www.fereastraveka.ro.

VEKA

Das Qualitätsprofil

★★★★★★★

Şcoala de Vară Bucium

Ediţia a II-a, 14-29 iulie 2012

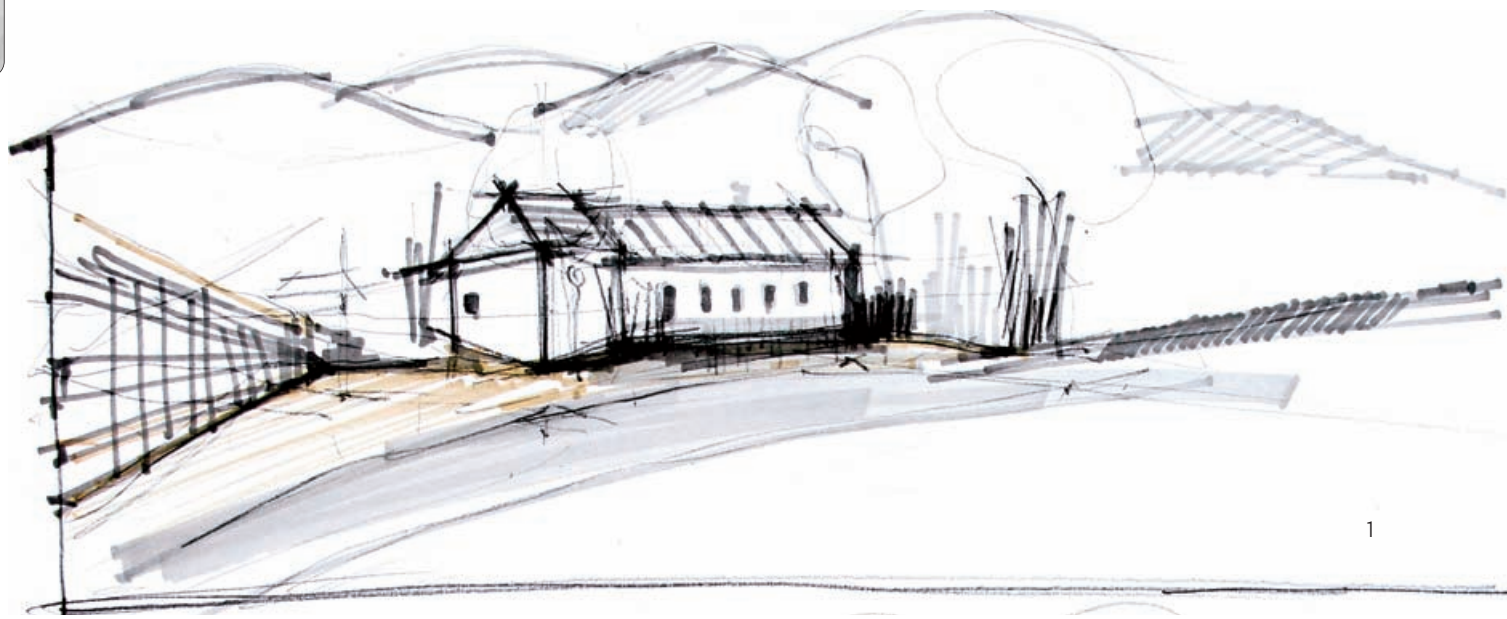

1

În perioada 14-29 iulie 2012, comuna Bucium, judeţul Alba a fost gazda celei de-a doua ediţii a Universităţii de Vară de restaurare de monumente şi situri sub înaltul patronaj al Academiei Române – Restaurare Şcoala Veche şi Repertoriu Patrimoniu Rural Bucium, eveniment organizat de Asociaţia RPER (Rencontres du Patrimoine Europe-Roumanie).

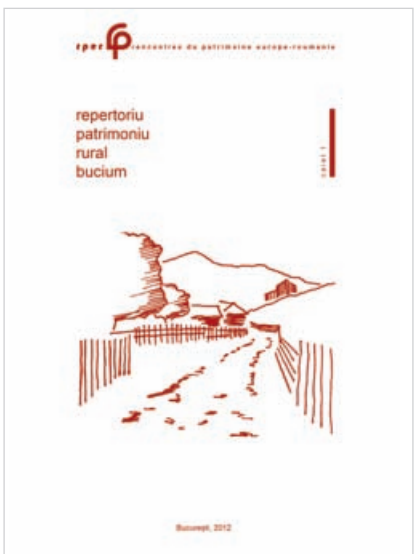

2

3

TEXT: Loredana Brumă
FOTO: Emilian Popa, Asociaţia RPER

Inspirat din declaraţia ICOMOS de la Quebec, 2008, Salvarea spiritului locului şi din obiectivele Fondation du Patrimoine, din Franţa, conceptul proiectului se dezvoltă pe fondul lacunelor legislative şi a lipsei de interes privind protejarea patrimoniului arhitectural rural, urmărind să încurajeze iniţiativele ce documentează, promovează şi protejează acest tip de moştenire culturală în viziunea occidentală actuală. Iniţiată în 2011, seria Universităţilor de Vară de la Bucium îşi propune realizarea unui model repetabil de studiu şi intervenţie asupra patrimoniului rural prin organizarea de activităţi educative şi culturale, menite a specializa tinerii profesionişti în domeniul tehnicilor proprii reabilitării arhitecturii vernaculare şi crearea de platforme de dialog între actorii implicaţi în dezvoltarea comunităţilor locale, în scopul aproprierii unor abordări sustenabile. Atestată documentar în 1585, comuna Bucium, situată în zona central-vestică a judeţului Alba, se compune din 30 de sate de tip răsfirat şi înşirat, de-a lungul cursurilor de apă. Primele urme de locuire datează din epoca bronzului, conform a patru inele de buclă de aur descoperite pe Dealul Vâlcoi. De altfel, una dintre preocupările constante ale populaţiei locale, încă din Antichitate, este mineritul aurifer. La baza realizării primei ediţii a UdV la Bucium a stat parteneriatul încheiat cu Primăria locală pentru restaurarea şi reconceptualizarea Şcolii Vechi. Construită la sfârşitul secolului XIX,

clădirea, care în urmă cu câţiva ani era în pragul colapsului şi care în prezent beneficiază de protecţie climatică temporară, urmează a fi convertită într-un Centru Internaţional de studii de arheologie şi arhitectură montană, cu ateliere-şcoală de meserii tradiţionale. În urma bunei colaborări cu administraţia locală, în luna iulie a anului trecut, comuna Bucium a găzduit primii cursanţi.

Studiul rezultat, în cadrul căruia au fost inventariate 84 de obiecte de arhitectură vernaculară, pentru care au fost realizate fotografii, analize şi caracterizări mofologice-constructive, şi localizare GPS, 10 dintre ele fiind documentate prin desene de tip releveu, a constituit subiectul primului caiet REPERTORIU PATRIMONIU RURAL BUCIUM, distribuit gratuit participanţilor la proiect, specialiştilor, universităţilor de arhitectură, principalelor biblioteci din ţară, organizaţiilor profesionale, centrelor şi instituţiilor culturale.

În 2012, UdV Bucium s-a desfăşurat în perioada 14-29 iulie şi a implicat activităţi structurate pe două planuri, educaţional şi cultural. Cei 16 cursanţi au realizat numeroase deplasări pe teren, menite a-i familiariza cu teritoriul comunei Bucium, prin distingerea caracteristicilor specificului local şi a relaţiilor de vecinătate, în acest sens fiind vizitate Roşia Montană, comunele Mogoş şi Muntari. Au fost întocmite studii de inventariere şi patologie, prospecţie, repertoriere şi relevee în satele Bucium Şasa, Valea Negrilesii, Bucium – sat şi Izbita, fiind identificate 10 noi construcţii şi 7 elemente de hotar de anexat repertoriului existent. De asemenea, au fost realizate prospecţii pentru 11 case de locuit şi o cruce şi s-au completat datele existente pentru comuna din Muntari. Documentarea s-a realizat prin cercetarea arhivelor de la Primăria Bucium, Serviciul Judeţean Alba, Registrul Agricol, Serviciul de sistematizare şi Arhiva Parohială Cerbu. În paralel, au fost organizate 11 prezentări tematice susţinute de cadrele didactice invitate şi partenerii implicaţi în proiect. Dincolo de pregătirile şantierului pentru Şcoala Veche, cu privire la care cursanţii erau deja familiarizaţi, au fost începute lucrări privind restaurarea Casei Colda, aceasta urmând a constitui un model de restaurare in situ de casă tradiţională, specifică acestei zone. Prezentarea metodologiei de lucru pentru această construcţie a constituit un mare plus pentru cursanţi, care au fost iniţiaţi astfel şi în specificul lucrului practic cu acest tip de patrimoniu.

Cu scopul sensibilizării şi încurajării localnicilor în sensul prezervării valorilor locale, a fost organizat concursul „Casa cea mai dichisită", prin care au fost premiate trei case din comună, pentru selectarea lor ţinându-se cont de vechimea casei, numărul şi calitatea decoraţiilor interioare, elemente tradiţionale şi obiecte de uz casnic existente şi continuitatea locuirii în spaţiile respective. Noile date acumulate vor face subiectul celui de-al doilea caiet REPERTORIU PATRIMONIU RURAL BUCIUM, de publicat, în 2013.

http://www.patrimoniu-rper.com/

1. Casa Guran Viorica, Bucium sat, nr. 164
2. Şcoala Veche Bucium
3. Casa părăsită în comuna Bucium
4. Casa Petrea Ghichii, Premiul I, concursul "Casa cea mai dichisită"
5. Casa Petrea Ghichii, Premiul I, concursul "Casa cea mai dichisită"
6. Casa David Eugenia, Premiul II, concursul "Casa cea mai dichisită"
7. Documentare la Primăria Bucium
8. Vizite pe teren

Refresh Soveja 2012

În perioada 30 iulie – 5 august, localitatea Soveja a fost gazda Workshopului de Regenerare Rurală Durabilă Refresh Soveja, *o inițiativă bazată pe voluntariat a grupului Cubicsphere.*

Foto: Ștefania Irimiea

Care este rețeta reușitei unui astfel de proiect? Se iau patru tineri ambițioși, un urbanist și un peisagist, formați în fabrica de la Mincu, cu experiență în elaborarea și implementarea de proiecte europene de strategie și planificare urbană, un antropolog format în State, cu un master în Design Urban și Științe Sociale în cadrul London School of Economics și cu un doctorat în curs la Cambridge și un peisagist cu puțin aer de Harvard, pe numele lor Alexandru Matei, Livia Morega, Gruia Bădescu și Catinca Dobrescu, se asezonează cu invitați de seamă, precum Gheorghiță Geană, Liviu Ianăși, Gabriel Pascariu, Roberto Pătrășcoiu, Joep de Roo și Mihaela Vrăbete, se condimentează cu 19 studenți și tineri profesioniști curioși și se lasă la copt vreme de șapte zile pe meleagurile sovejene.

Foto: Alexandru Matei

Abordarea bidirecțională a urmărit, pe de o parte, tragerea unui semnal de alarmă cu privire la starea de degradare în care se află patrimoniul local, promovarea valorilor și a potențialului existent, iar pe de o alta, identificarea și dezvoltarea unor principii și strategii durabile de dezvoltare, printr-un studiu pluridisciplinar bazat pe un dialog constant între diferiții actori implicați, administrație, specialiști și localnici. Workshopul a fost structurat în două tipuri de activități, asmilarea de informații privind contextul local și formularea de ipoteze de lucru, soluții pentru revitalizarea stațiunii pe termen lung. Prin intermediul excursiilor de studiu, participanții s-au familiarizat cu mediul de lucru, ei având oportunitatea de a vizita principalele obiective din zonă, locuințe tradiționale, dependințe, o moară, o instalație de lână și o fierărie. Una dintre drumeții a fost dedicată observației și analizării elementelor de macro-peisaj din puncte strategice cu perspective de ansamblu asupra ariei de interes.
Masa rotundă, organizată în cea de-a patra zi, la care au participat

Foto: Liviu Ianăși

aproximativ 40 de persoane a fost coordonată de prof. dr. arh. Liviu Ianăşi. Evenimentul a avut ca scop stabilirea punctelor forte ale Sovejei şi ale riscurilor implicate într-un proces de regenerare rurală. în acest sens, au fost aduse în discuţie caracteristici ce ţin de specificul zonei, microclimatul cu proprietăţi curative şi patrimoniului construit precum şi problemele legate de accesibilitatea în zonă, îmbătrânirea populaţiei şi lipsa locurilor de muncă pentru tineri.
De-a lungul celor şapte zile, participanţii au asistat la prezentări teoretice şi au vizionat filme documentare ce au avut rolul de a crea un suport structurat fundamentării analizei teritoriale.
Ultimele trei zile au fost dedicate în mare parte atelierului de proiectare. Pornind de la analize de tip SWOT, cele patru echipe de participanţi au propus diferite strategii de intervenţie, ţinând cont de raportul dintre peisaj, economie, comunitate şi necesitatea unei dezvoltări moderate. Proiectele realizate, ce au avut în centrul atenţiei Mioriţa, ca element de patrimoniu cultural local, valorificarea resurselor naturale şi modalităţi de implicare a comunităţii locale, au fost expuse în sala de hram a Mânăstirii Soveja şi susţinute în prezenţa unor reprezentanţi ai consiliului judeţean Vrancea, direcţiei de cultură Vrancea şi localnicilor.

Desfăşurarea workshopului a vizat implicarea participanţilor într-un exerciţiu de explorare a unor strategii sustenabile privind reabilitarea

Foto: Alexandru Matei

Foto: Alexandru Matei

Foto: Alexandru Matei

Foto: Alexandru Matei

Foto: Mircea Crisbăşeanu

şi dezvoltarea culturală, economică şi socială a zonelor rurale, oferirea unor soluţii concrete menite a sprijini administraţia şi comunitatea sovejeană în abordarea unor demersuri viitoare şi readucerea pe harta culturală a României a unui punct de interes de mult timp uitat: Soveja.

„Perla Vrancei", aşa cum era denumită odinioară, Sohoveja apare pentru prima dată într-un document de la începutul secolului XVII semnat de Radu Voievodul Moldovei, deşi există urme de locuire încă din perioada carpilor. în 1847, exilat aici, Alecu Russo aude pentru prima dată balada Mioriţa, cântată de o bătrână în cimitir şi trimite versurile lui Vasile Alecsandri spre a fi făcute cunoscute. În timpul Primului Război Mondial, Soveja a fost parte frontului Mărăşti, Mărăşeşti, Oituz şi vreme de mai bine de un secol a fost renumită pentru proprietăţile sale climaterice.
Astăzi, comuna ce cuprinde aproximativ 2.500 de locuitori, în mare parte bătrâni este parţial inaccesibilă din cauza drumurilor greu practicabile şi neinteresantă pentru turişti, urmare a lipsei dotărilor şi spaţiilor de cazare. în ciuda eforturilor primăriei de a moderniza şi dota „staţiunea", lucrurile se mişcă anevoios şi nu neapărat într-o direcţie bună. Poate că demersuri precum cel iniţiat de Cubicsphere nu vor trece fără ecou şi vor fi urmate de măsuri concrete.
Spre sfârşitul acestui an, va fi organizată în Bucureşti o expoziţie cu rezultatele workshopului, prilej cu care se speră mediatizarea mai puternică a proiectului şi atragerea atenţiei unui public mai larg. La urma urmei, vorbim despre patrimoniu de interes naţional. / LOREDANA BRUMĂ

Mai multe detalii, imagini, prezentări, proiecte şi interviuri pot fi găsite pe site-ul **http://cubicsphere-urbanplanning.cabanova.com/**

Premiile celei de-a 13-a ediții a Bienalei de Arhitectură de la Veneția

Tema de anul acesta, aleasă de curatorul Expoziției Internaționale de Arhitectură, renumitul arhitect britanic David Chipperfield, a adresat participanților, sub titulatura *Common Ground*, provocarea de a descoperi noi moduri de a-i aduce pe profesioniștii din domeniu mai aproape de publicul larg. Premiile au fost acordate de un juriu format din Wiel Arets (Președinte, Olanda), Kristin Feireiss (Germania), Robert A.M. Stern (SUA), Benedetta Tagliabue (Italia) și Alan Yentob (Marea Britanie). Iată lista marilor câștigători.

Leul de Aur pentru cea mai bună participare națională

Japonia – Architecture possible here? Home-for-All, Giardini
Arhitecți: Naoya Hatakeyama; Kumiko Inui; Sou Fujimoto; Akihisa Hirata
Curatori: Toyo Ito, Atsuko Sato, Tae Mori

În cadrul acestui proiect, ce întruchipă perfect spiritul temei *Common Ground*, reputatul arhitect Toyo Ito a colaborat cu o echipă tânără și cu membrii comunităților locale pentru a propune un nou centru urban pentru o regiune devastată de cutremurul din 2011. Prezentarea pavilionului face dovada unei calități excepționale și totodată este accesibilă publicului larg.

Foto: Vlad Eftenie

Leul de Aur pentru cel mai bun proiect din cadrul expoziției internaționale *Common Ground*

Torre David / Gran Horizonte, 2012, Corderie, Arsenale
Arhitecți: Urban-Think Tank (Alfredo Brillembourg, Hubert Klumpner) and Justin McGuirk

Juriul a apreciat ingeniozitatea și, în același timp, caracterul organic și natural al acestui proiect, ce constă în ocuparea unei clădiri abandonate din Caracas, Venezuela. O comunitate informală, formată din persoane defavorizate, a creat o nouă locuință și o nouă identitate ocupând Torre David, într-o acțiune exemplară, cu un puternic caracter uman.

Foto: Viorica Buică

Leul de Argint pentru debut în cadrul expoziţiei internaţionale *Common Ground*

Common Ground, 2012, Irlanda, Giardini

Arhitecţi: Grafton Architects (Yvonne Farrell şi Shelley McNamara)

Tânăra echipă de la Grafton Architects a realizat o prezentare impresionantă a unui nou campus universitar din Lima, Peru, pornind de la o idee a lui Paulo Mendes da Rocha. Conceptul de calitate al instalaţiei demonstrează potenţialul enorm al acestui nou birou de arhitectură de a reimagina peisajul urban.

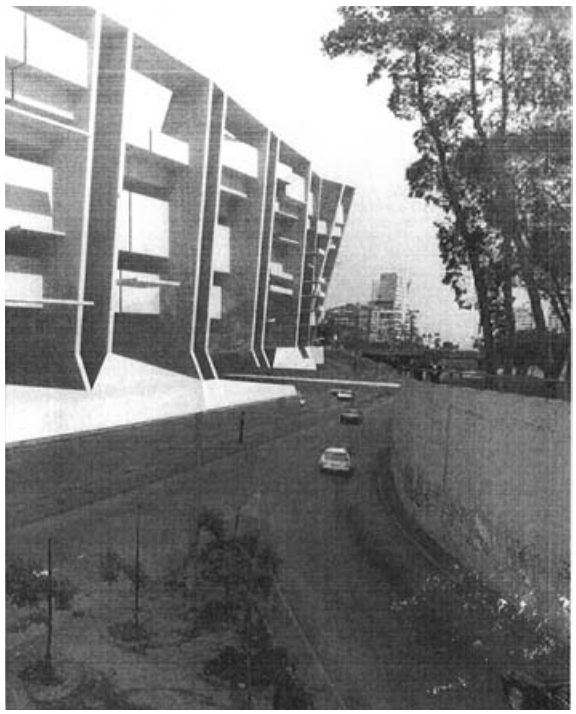

Foto: UTEC Lima , Lima, Peru, 2011; Image by Grafton Architects

Menţiune specială

Polonia – Making the walls quake as if they were dilating with the secret knowledge of great powers, Giardini

Arhitect: Katarzyna Krakowiak
Curatori: Hanna Wróblewska, Micha Libera

Această instalaţie inovatoare şi îndrăzneaţă le reaminteşte vizitatorilor că a asculta este la fel de important cu a privi.

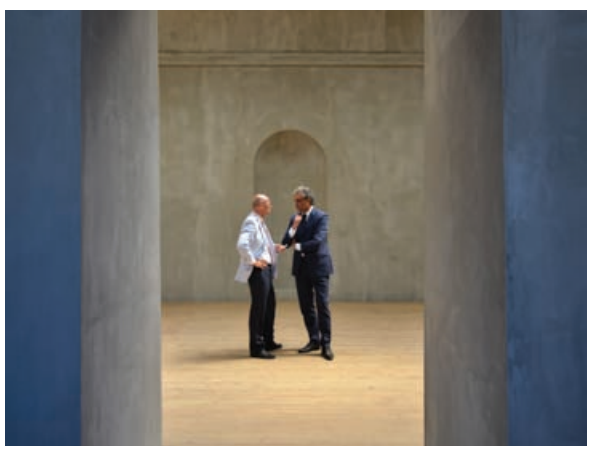

Foto: Vlad Eftenie

Menţiune specială

Rusia – i-city, Giardini
Arhitecţi: AREP; SPEECH Tchoban/Kuznetsov; David Chipperfield Architects; Valode& Pistre; Mohsen Mostafavi; OMA; SANAA; Herzog& de Meuron; Stefano Boeri architetti; Project MEGANOM; MDP/Michel Desvigne paysagiste; BERNASKONI architecture bureau
Curatori: Grigory Revzin, Sergei Tchoban, Sergey Kuznetsov, Valeria Kashirina

i-city reprezintă o abordare dialectică a trecutului, prezentului şi viitorului Rusiei, transformându-i pe vizitatori în spioni digitali, în cadrul unui tur de forţă vizual.

Foto: Vlad Eftenie

Menţiune specială

SUA – Spontaneous Interventions: Design Actions for the Common Good, Giardini

Arhitecţi: 596 Acres; AFHny Studio; Mouna Andraos; Ants of the Prairie; Architecture for Humanity Chicago; Austin Urban Solutions & Rosner Studio; Manuel Ávila; Baltimore Development Cooperative; Barkow Leibinger Architects & Kyle Talbott; David Benjamin and Natalie Jeremijenko; BK Farmyards; BroLab; Brooklyn Night Bazaar; Eduardo Cachucho; Center for Urban Pedagogy; Candy Chang; and Civic Center; Cheng+Snyder; Chicago Loop Alliance; City Repair; City Fabric; Cleveland Urban Design Collaborative at Kent State University; CMG Landscape Architecture; Come Out and Play; COMMONstudio; Graham Coreil-Allen; Crookedworks; Nicholas de Monchaux; Department of Urban Betterment; Depave; Design 99; Design That Moves You; Do Tank; DSGN AGNC, ENS_Projects; envelope A+D; Jason Eppink; Jason Eppink and Posterchild; Free Agents Imbert and Meijerink; Free Art and Technology Laboratory (F.A.T: Lab); Freecell; French 2Design; Futurefarmers; Evan Gant and Alex Tee; Ghana ThinkTank; GOOD; Guerrilla Grafters; HabitatMap; Fritz Haeg; Hellmuth; Obata + Kassabaum; Hester Street Collaborative; HOK; Howling Mob Society; ICE-POPS; Institute for Urban Design; Interboro Partners; International Design Clinic; Jackson Heights Green Alliance; Kingshighway Vigilante Transitions; LA Department of DIY; LA Green Grounds; Lang Architecture; Make It Right Foundation; Street Plans Collaborative; M12; Macro Sea, MAS Studio, MIT Media Lab; Molly Dilworth Studio; Ken Mori & Jenny Liang; Eve Mosher; MyBlockNYC; Neighborland; No Longer Empty; Normal Projects; Object Orange; Occupy Wall Street 8various, including inflatable General Assembly and OWS Screenprinters' Guild; OpenPlans; Philadelphia Horticultural Society; PlanningCorps; Popularise; Public Architecture; Public Laboratory for Open Technology and Science; Public Media Institute; Alexandra Pulver; Rebar; Rebuild Foundation; Red Swing Project; Resource Center; Rockwell Group; James Rojas; SanFranStudios; Sensemakers; Shared Spaces Landscape Architecture and 'Hood Builders; SLO Architecture; Stamen; Streetfilms; Syracuse University School of Architecture; Team Better Block; Matt Tomasulo/CityFabric; TreeKIT; TheUni Project with Howeler + Yoon Architecture; Urban Operations; Urbano Activo; UrbanUXd; Rob Walker & Ellen Susan; Dave Winslow and Loring Sagan; Ed Woodham; WORKac; youarethecity; Z-A Studio
Curatori: Cathy Lang Ho, Ned Cramer, David van der Leer, Paola Antonelli, Anne Guiney, Zoe Ryan, Michael Sorkin
Rezultat al efortului comun depus de o echipă impresionantă, această instalaţie interactivă, simplă şi nepretenţioasă, demonstrează că fiecare individ are puterea de a transforma societatea prin gesturi mici, dar semnificative.

Foto: Vlad Eftenie

Menţiune specială

Cino Zucchi, Milano, Italia
Copycat. Empatia e invidia come generatori di forma, 2012, Arsenale

Instalaţia artistului Cino Zucchi evocă reţeaua complexă de interacţiuni între om şi mediu, fiecare dintre acestea determinând forma habitatului nostru.

Foto: Cino Zucchi, Copycat, Studio model

La propunerea curatorului David Chipperfield, **Leul de Aur pentru întreaga carieră** i-a fost acordat arhitectului portughez **Álvaro Siza Vieira**.

Foto: Vlad Eftenie

Mai multe informaţii sunt disponibile pe site-ul oficial al evenimentului, **www.labiennale.org**

Clădirile eficiente energetic, construcţiile viitorului

Ytong A⁺, zidărie termoizolantă

Până în 2020, Uniunea Europeană urmează să implementeze politica 20-20-20. Prin aceste normative noi se urmărește scăderea emisiilor poluante cu 20% sub nivelul celor din 1990. De asemenea, o prioritate este ca 20% din energia consumată să fie obţinută din surse regenerabile şi, nu în ultimul rând, să se facă o reducere cu 20% a consumului brut de energie prin creșterea eficienţei energetice. La nivel european, aproape 40% din energie este consumată pentru climatizarea clădirilor. Mare parte din această energie ar putea fi însă economisită, ridicând construcţii de calitate, eficiente energetic.

Materiale de construcţie care asigură o bună termoizolare fără izolaţie suplimentară sunt însă puţine. Spre exemplu, în România, cea mai mică valoare a conductivităţii termice între toate produsele de zidărie (bca sau cărămidă) ($\lambda_{10\ sec}$ = 0.09 W/mK) o are Ytong A⁺ un produs inovator ce reglează nivelul de umiditate interioară, amortizează oscilaţiile temperaturii exterioare şi oferă o izolare termică excelentă fără necesitatea unei termoizolaţii suplimentare.

Prezenţa aerului în compoziţia sa face din Ytong A⁺ un foarte bun izolator termic. Datorită capacităţii proprii de amortizare a variaţiilor din exterior, pereţii construiţi cu Ytong A⁺ menţin o temperatură interioară constantă, fără a necesita materiale termoizolante. În plus, astfel construiţi, pereţii permit trecerea vaporilor, absorb excesul de umiditate şi echilibrează microclimatul. Cu Ytong A⁺ se obţine încadrarea peretelui în cea mai înaltă clasă energetică, A, iar produsul se remarcă printr-o rezistenţă la foc, clasa A1. Elementele de zidărie din gama Ytong A⁺ sunt disponibile în variantele plan şi nut-feder, cu locaş de prindere şi se recomandă a fi utilizate la realizarea pereţilor nestructurali de închidere termoizolanţi.

Eficienţa energetică a casei, rezistenţa la foc şi menţinerea unui climat interior sănătos sunt caracteristici inevitabil legate de calitatea materialelor folosite – cu cât materialele utilizate au o calitate mai bună, cu atât locuinţa va oferi un grad mai ridicat de confort.

În lumina noilor directive europene privind eficienţa energetică a clădirilor, este esenţială utilizarea unor materiale şi soluţii constructive eficiente energetic, iar Ytong, prin beneficiile sale, este o foarte bună alternativă pentru construcţiile de calitate.

Pentru consultanţă tehnică specializată pe sistemele complete Ytong, accesaţi **www.ytong.ro**

Casă realizată cu blocuri de zidărie Ytong A⁺

Casă realizată cu blocuri de zidărie Ytong A⁺

Play Mincu – timbrul de arhitectură: un câmp semiotic al jocului între arhitectură şi birocraţie

TEXT: Emil Ivănescu
FOTO: Alexandru Crișan, Vlad Eftenie

Subiectul pavilionului României din cadrul Bienalei de Arhitectură de la Veneția a fost dedicat arhitectului român Ion Mincu, cu ocazia anului 2012, considerat *Anul Mincu* de către breasla arhitecților. Conceptul proiectului a plecat nu de la Mincu – arhitectul prezent în cărțile de istorie și teorie, ci din contră, a încercat să observe persoana și personalitatea Mincu în manifestările lui curente. În felul acesta am aflat că, pe lângă implicarea în domeniul profesional și educațional al arhitecturii, Mincu a fost și un foarte interesant politician al vremii lui. Tocmai această latură ambivalentă a personalității arhitectului, jocul și echilibrul între partea creativă și inventivă, dublate de capacitatea implicării în mediul birocratizant-politic, ne-au atras atenția și am dorit să le exprimăm în instalația noastră. Am căutat atunci semne și simboluri care pot să descrie acest teren comun al profesiei de arhitect, o pendulare continuă între inventiv, arhitectural, normă și birocrație. Am găsit ideea de timbru, timbru poștal și timbru notarial ca fiind semne și simboluri interesante al acestei ambivalențe. Plecând de aici am creat o mare instalație de făcut timbre seci, notariale, prezentând în paralel și o istorie a privirii prin timbrul de arhitectură atât în filatelia românească, cât și în cea internațională. Pe lângă toate acestea, a fost dezvoltat și un concept nou de timbru, denumit timbru sonor, ce reprezintă în esență deconstrucția unui semn oficial și vizual, și reconstrucția lui prin sunet. Procesul a fost realizat prin scanarea termică a unor timbre și transformarea lor în sunete. Fragmente din aceste sunete au fost corelate prin senzori de poziție cu ștampilele notariale acționate de vizitatori. În momentul în care publicul dorea să realizeze timbre, mișcarea mecanică declanșa câte un sunet, întreaga instalație transformându-se într-un imens instrument muzical.

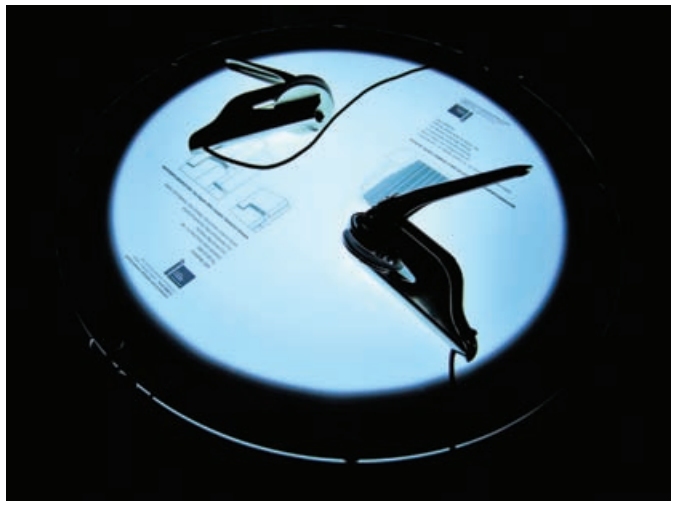

Din echipa care a relizat proiectul, alături de curatorul Emil Ivănescu, vicepreședintele Ordinului Arhitecților din România Filiala București, mai fac parte Irina Bogdan, specialistă în design parametric, Paul Popescu, artist new media și fondatorul primului laborator de artă trans-media și tehnologie din București, Modulab, Laura Iosub, masterand UAUIM și inițiatoarea unui fond de ajutor pentru animale fără stăpân, Ioana Calen, teoretician, jurnalist și curator la Modulab, precum și Ana Constantinescu masterand UAUIM, co-organizator pentru mai multe workshopuri de profil.
Expoziția *Play Mincu – Pavilionul României* a fost susținută de Ministerul Culturii și Patrimoniului Național și a fost realizată în parteneriat cu Institutul Român de Cultură și Cercetare Umanistică din Veneția și Uniunea Arhitecților din România.

Axor Starck Organic
Harmony of Head and Heart

Axor, parte a grupului Hansgrohe, oferă de peste 20 de ani soluţii personalizate pentru interacţiunea cu apa şi transpune cu succes varietatea de stiluri personale în spaţiul băii. În colaborare cu unii dintre cei mai de succes designeri din lume, iau naştere colecţii surprinzătoare, la fel de individuale ca oamenii înşişi: de la baia cu farmec plină de viaţă până la refugiul inspirat de natură, toate pot fi amenajate cu ajutorul produselor Axor.

Cea mai recentă colecţie a brandului, dezvoltată de-a lungul ultimilor trei ani, în urma unei intense colaborări cu celebrul designer Philippe Starck, combină calităţile estetice inconfundabile cu un mod responsabil de utilizare a apei. Denumită sugestiv Axor Starck Organic, colecţia aproape sculpturală, cu un design organic şi minimalist, se inspiră din esenţa lucrurilor şi preia liniile armonioase ale naturii.

Noua gamă de produse demonstrează încă o dată că *less is more*. Datorită tehnologiei avansate dezvoltate în laboratoarele companiei, debitul apei a fost redus la 3,5 litri pe minut fără a compromite însă funcţionalitatea bateriei şi oferind în acelaşi timp utilizatorilor noi senzaţii. Totuşi, în cazul în care devine necesar, debitul apei poate fi mărit la 5 litri pe minut.

Colecţia cuprinde peste 40 de produse, acoperind toate zonele băii. Bateriile pentru lavoar, pentru cadă sau duş sunt completate de o gamă largă de accesorii pentru ca „natura să se găsească peste tot acasă", afirmă Philippe Grohe, directorul Axor.

www.hansgrohe.ro

Pavilionul României la EXPO 2012 Yeosu, Coreea de Sud

Între 12 mai şi 12 august, oraşul-port Yeosu din Coreea de Sud a găzduit expoziţia internaţională Expo 2012 Yeosu. Tema evenimentului a fost „The Living Ocean and Coast", iar participanţii din întreaga lume au prezentat propuneri originale şi inovatoare cu privire la protecţia ecosistemelor oceanice şi din zonele de coastă. -Pornind de la conceptul de osmoză a trei elemente primordiale – apă, aer şi pământ –, precum şi de la uniunea dintre apă dulce şi apă sărată, pavilionul României s-a axat pe prezentarea Deltei Dunării, zonă pe cât de unică şi reprezentativă pentru ţara noastră, pe atât de ameninţată şi în permanentă nevoie de proiecte care să-i valorizeze adevăratul potenţial.

PROIECT: Arc Sett,
Oana Mihăilescu, Ioan Big

Foto: Arc Sett

Situat la primul nivel al ansamblului de clădiri-gazdă ale Expo 2012, pe o suprafaţă de aproximativ 414 mp, pavilionul a fost structurat pe două nivele: parterul, corespunzător nivelului de acces, şi mezaninul, favorizându-se, astfel, accesul la diferite spaţii şi funcţiuni şi un flux constant de vizitatori.
Faţada pavilionului exprimă în mod explicit ideea de osmoză, acesta fiind deschis privitorului prin alternarea de zone deschise cu zone pline şi zone „feliate", invitând la descoperirea poveştii din interiorul structurii. Punctul de start al traseului de vizitare, Farul, este un element specific, dar şi simbolic, o introducere a conţinutului care urmează a fi descoperit de către vizitator.
Mezaninul este realizat dintr-o structură din stâlpi şi grinzi metalice, la rândul său inclusă în interiorul pereţilor decorativi şi tavanelor decorative, elementele structurale neafectând deloc fluiditatea traseelor şi a fluxurilor ori coerenţa la nivel formal şi estetic.
În zona spaţiului expoziţional, pardoseala este finisată cu un covor PVC destinat traficului intens, de culoare albastru-închis, pentru a sugera aspectul unei întinderi de apă. În schimb, în zona restaurantului fast-food destinat vizitatorilor, finisajul pardoselii este din lemn în culoare naturală, în acelaşi limbaj cromatic cu pereţii decorativi.
La rândul lor, pereţii au rolul de a transmite ideea de osmoză şi, în acelaşi timp, de a reprezenta un suport expresiv pentru toate zonele pavilionului, simbolizând graniţele naturale permisive specifice Deltei. Aspectul lor „feliat" este realizat din elemente de lemn şi creează o permanentă stare de comunicare dincolo de şi prin interiorul pereţilor.
Unul dintre elementele-cheie ale pavilionului este aşa-numitul „copac al vieţii", ale cărui rădăcini se regăsesc în pământ, la nivelul parterului. Acestea continuă să comunice şi la nivelul mezaninului, străpungând pardosela acestuia şi înălţându-se spre tavanul decorativ. Din punct de vedere arhitectural, acest element este tratat printr-o asociere de elemente din lemn, care se înscriu în linia generală a parterului, şi printr-o inserţie continuă de material lucios, cu un grad mare de reflexivitate, care se regăseşte şi pe tavan. Astfel, inserţia îmbracă şi pune la adăpost întreaga „poveste" a pavilionului. Totul este finisat printr-o membrană stretch, foarte uşoară, de culoare închisă, cu un grad mare de reflexivitate, creând, cu ajutorul iluminării, o „oglindă" a întregului mezanin şi, astfel, invitând vizitatorii să-l descopere. Mai mult, zona de tavan reflexiv se extinde cu câteva registre de elemente „foliate", ca o continuare firească a pereţilor decorativi.
În zona centrală a spaţiului expoziţional de la parter este dispus un grup de comunicare care centrează caracterul simbolic al Deltei Dunării, o transpunere la nivel formal a „triunghiului osmotic" format de cele trei elemente primordiale – apă-pământ-aer –, creând o experienţă unică şi provocatoare.

www.worldexpo2012.com

Austrotherm EPS®

Patru provocări, o singură soluție: Polistirenul de pantă Austrotherm

Iarna, primăvara, vara și toamna, terasa trebuie să reziste la varietatea condițiilor climatice care definesc fiecare anotimp. În comparație cu varianta clasică reprezentată de betonul de pantă, polistirenul de pantă conceput de specialiștii Austrotherm prezintă următoarele avantaje:

- termoizolare superioară
- cost redus
- greutate mică
- timp scurt de montare

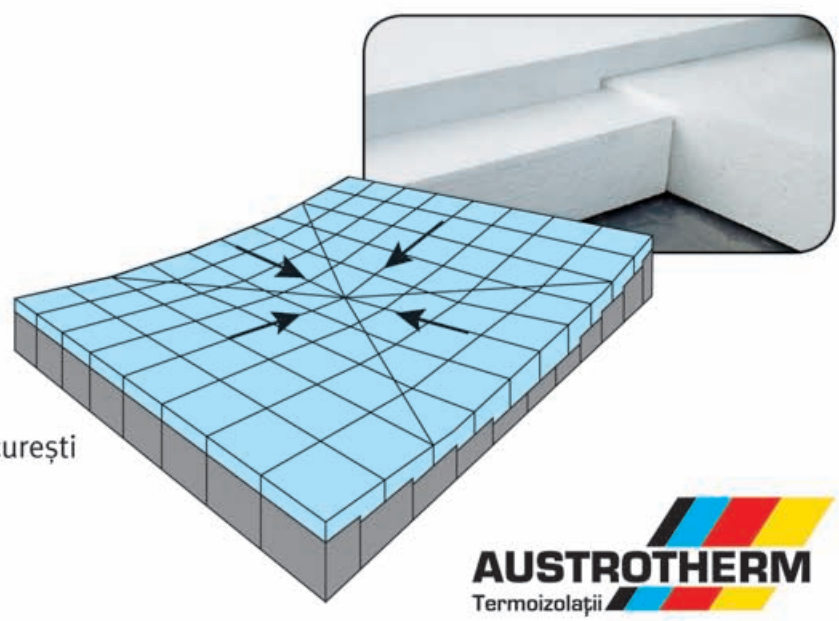

Austrotherm Com SRL
B-dul Iuliu Maniu nr. 598; 061129; București
Tel.: 021.317.12.27/ 28/ 29
Fax: 021.317.12.31
e-mail: office@austrotherm.ro
www.austrotherm.ro

AUSTROTHERM
Termoizolații

Louis Kahn
The power of architecture

În perioada 8 septembrie 2012 – 6 ianuarie 2013, NAI (Netherlands Architecture Institute) găzduieşte primul eveniment retrospectiv dedicat arhitectului Louis Kahn în ultimii 20 de ani. Structurate tematic în şase secţiuni, machetele, schiţele, desenele, planurile şi fotografiile expuse prezintă 40 dintre proiectele cele mai reprezentative ale autorului, alcătuind portretul unuia dintre cei mai influenţi şi respectaţi arhitecţi ai secolului XX.

Născut în Estonia începutului de secol, Louis Kahn, pe numele original Itze-Leib Schmuilowsky a emigrat împreună cu familia în Statele Unite, unde a absolvit University of Pennsylvania în 1924. Stilul său a început să se manifeste destul de târziu, în anii '50, iar proiectele realizate nu sunt numeroase, unele dintre ele fiind finalizate după moartea sa. Însă moştenirea lui este una extrem de valoroasă, arhitecţi precum Aldo Rossi, Robert Venturi, James Stirling sau Tadao Ando fiind puternic inspiraţi de stilul său brutalist, monumental, minimalist.

Proiecte precum National Assembly din Bangladesh, Kimbell Art Museum din Texas, sau Salk Institute din California vorbesc despre materialitate, lumină, timp şi oameni, despre rolul arhitectului în societate şi despre puterea generată de arhitectura de bună calitate.

Catalogul expoziţiei prezintă toate proiectele de referinţă ale autorului şi eseuri ale unor renumiţi teoreticieni şi istorici de artă şi arhitectură ce completează contextul în care au fost create, justifică forma pe care ele au luat-o şi modul în care au evoluat. O biografie extinsă este menită a oferi amănunte despre viaţa şi opera lui Kahn, în timp ce interviurile acordate de arhitecţi precum Frank Gehry, Peter Zumthor sau Sou Fujimoto evidenţiază importanţa lui Kahn în vocabularul arhitecturii de astăzi.

„Louis Kahn – The power of Architecture" se datorează colaborării dintre NAI, Vitra Design Museum şi Architectural Archive of the University of Pennsylvania, fiind susţinută financiar de Swarovski şi SNS Reaal./ LOREDANA BRUMĂ

Mai multe informaţii sunt disponibile pe site-ul NAI, **http://en.nai.nl/.**

Imagini din expoziţia de la NaI. Foto: van Carel van Hees

TAVANE & PERETI | SISTEME

Cu noi, ideile devin realitate®

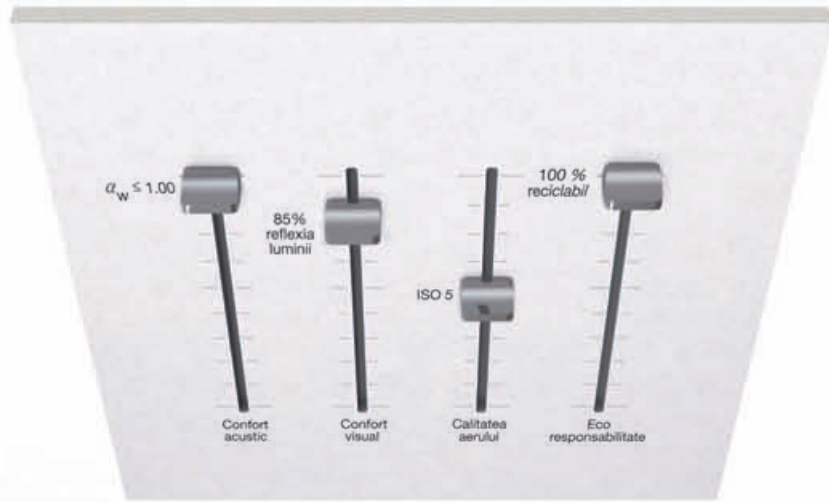

Placile OP,
echilibrul perfect pentru confort **OP**tim

O noua generatie de tavane acustice sustenabile

Oferiti clinetilor o solutie echilibrata, responsabila din punct de vedere ecologic dar in egala masura inovativa.

OPtiunea pentru panourile **OP** ofera, de asemenea, confort **OP**tim, in special pentru zonele "**OP**en-space", astfel:

- Confort acustic, grad inalt de reflexie a luminii pentru confort visual si pentru economie de energia prin iluminare indirect, precum si certificare ISO 5 pentru spatii curate.
- Beneficii **OP**time din punct de vedere al sustenabilitatii datorita gradului de pana la 53% de continut reciclat si 100% continut reciclabil.
- In plus, densitatea noilor placi **OP** si design-ul non directional asigura o mult mai mare usurinta in taiere, manevrabilitate si instalare, oferind, astfel, un castig tuturor: arhitectilor, montatorilor si beneficiarilor.

Aflati mai multe pe **www.armstrong.ro**

Armstrong®

© Nike Bourgeois / Santander Consumer Finance Benelux B.V.

Case și oameni din București – volumul II

Luni, 3 septembrie, Librăria Cafe Kretulescu a găzduit lansarea celui de-al doilea volum „Case și oameni din București", un documentar ce reunește articolele publicate de Andrei Pippidi în ultimii 3 ani în cadrul rubricii *SOS București*, din Dilema Veche.

TEXT/FOTO: Loredana Brumă

Printre povești despre case încă existente și proprietarii lor de odinioară, își găsesc locul relatări ale unor vizitatori străini și autori români ce-au scris despre capitala României de-a lungul timpului, prezentări ale evoluției orașului conform documentelor istorice și deciziilor adiministrative locale, precum și chestiuni de actualitate, ce țin de dezvoltarea viitoare a urbei, reacția societății civile, opinii ale specialiștilor, viziunea proprietarilor de azi sau de mâine.

Pornit din ideea simplă a realizării unui semnal de alarmă privind starea patrimoniului bucureștean, documentarul dezvoltat de-a lungul timpului, prin perseverența unui studiu constant, alcătuiește astăzi portretul complex și obiectiv al unui oraș mereu tânăr, uneori absurd, de multe ori haotic, pe alocuri ridicol, dar cu un farmec cu totul aparte.

Structurate în șase capitole tematice, cele aproximativ 100 de articole redau într-o manieră sintetică referințe istorice și bibliografice indispensabile oricărui studiu serios asupra capitalei. *Perspective europene, Curiozități bucureștene, Pentru protejarea patrimoniului, Cu furie, Privirea străinilor, Martori români* sunt titlurile care conduc cititorul înspre rădăcinile unei identități aflate într-o continuă schimbare.

„Când n-ai construit tu, e ușor să dărâmi! Vedem asta pretutindeni în jurul nostru. Lipsa de orice respect sau milă față de munca celor de dinaintea noastră. Nu știu dacă e o trăsătură distinctivă a „omului nou", dar s-a accentuat în ultima vreme." (Andrei Pippidi)

SOS-ul lansat în urmă cu șase ani, își găsește astăzi răspunsul în cele două volume, al căror titlu aduce în discuție fundamentul existenței și dezvoltării unui oraș: raportul dintre spațiul construit, case, străzi, parcuri, mobilier și utilizatorii săi, locuitori, actori și privitori ai unui spectacol pe care, în cazul de față, îl numim București.

un nou album **igloo**best

din **octombrie** în librării şi pe www.igloo.ro

CONSTRUIEȘTI UȘOR
CU DOSARUL PROIECTANTULUI

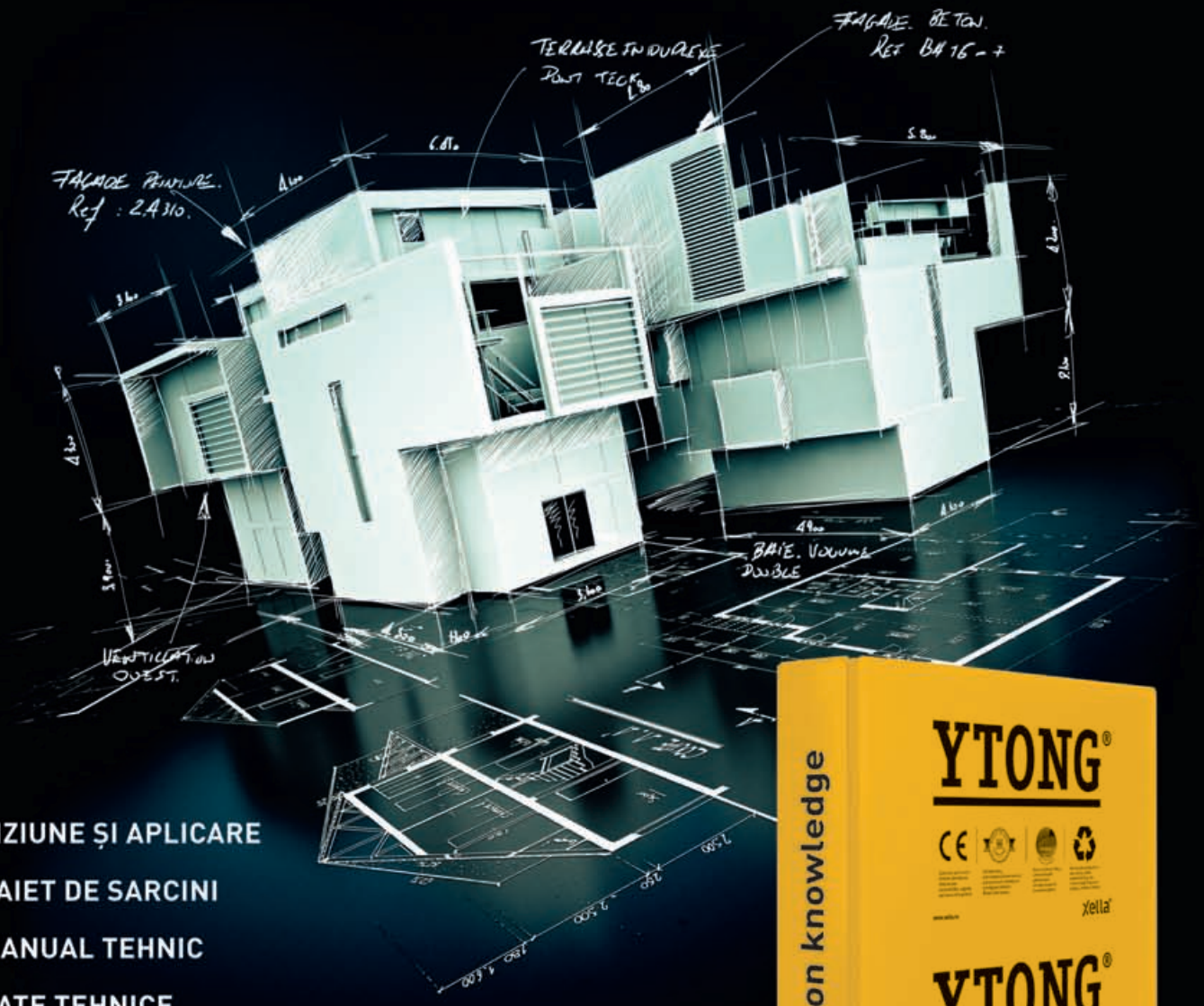

VIZIUNE ȘI APLICARE

CAIET DE SARCINI

MANUAL TEHNIC

DATE TEHNICE

CERCETARE ȘI DEZVOLTARE

GHIDUL MEȘTERULUI

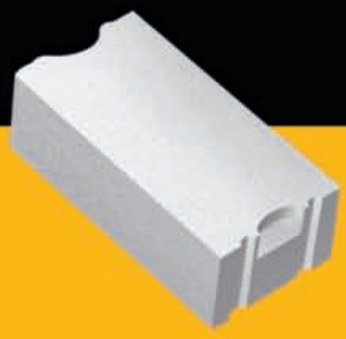

Trimite datele tale de contact pe proiecte@xella.com
și descoperă Dosarul Proiectantului.

www.ytong.ro

YTONG®